

Brusel 8. prosince 2022
(OR. en)

15841/22

Interinstitucionální spis:
2022/0407(CNS)

FISC 258
ECOFIN 1302
IA 217

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	8. prosince 2022
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2022) 701 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2022) 701 final.

Příloha: COM(2022) 701 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 8.12.2022
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Daň z přidané hodnoty (DPH) je ve všech členských státech EU hlavním zdrojem příjmů¹. Je také klíčovým zdrojem financování rozpočtu EU, neboť 0,3 % DPH vybrané na vnitrostátní úrovni se převádí do EU jako vlastní zdroje, což představuje 12 % celkového rozpočtu EU. Navzdory klíčovému významu DPH při tvorbě rozpočtové politiky je systém DPH narušen neoptimálními metodami výběru a kontroly DPH. Ukládá rovněž nadměrnou zátěž a náklady na dodržování předpisů.

Ztráta příjmů, tzv. „výpadek příjmů z DPH“², vymezuje problémy způsobené neoptimálním výběrem a kontrolou DPH. Podle odhadů činí tato ztráta za rok 2020 celkem 93 miliard EUR, přičemž značná část této ztráty je způsobena podvody na bázi chybějícího obchodníka uvnitř Společenství (MITIC)³. Výpadek příjmů z DPH zahrnuje také ušlé příjmy v důsledku vnitrostátních podvodů, daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem v oblasti DPH, úpadků a platebních neschopností, jakož i chybných výpočtů a administrativních chyb. Nejenže je systém DPH náchylný k podvodům, nýbrž je také stále složitější a zatěžuje podniky. Třicet let stará pravidla DPH pro přeshraniční obchod nejsou zejména přizpůsobena podnikání v digitálním věku, a proto je třeba se zamyslet nad tím, jak lze využít technologie ke snížení administrativní zátěže a souvisejících nákladů pro podniky a zároveň bojovat proti daňovým podvodům.

Komise proto ve svém Akčním plánu pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení z roku 2020⁴ oznámila legislativní balíček nazvaný „pravidla DPH pro digitální věk“, který byl rovněž zahrnut do pracovního programu Komise na rok 2022⁵. Tento návrh je součástí zmíněného balíčku spolu s návrhem nařízení Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o ujednání o správní spolupráci v oblasti DPH potřebná pro digitální věk⁶, a s návrhem prováděcího nařízení Rady, kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011, pokud jde o požadavky na informace u některých režimů DPH⁷.

V návaznosti na oznámení akčního plánu Komise v oblasti daní Rada uvedla, že „podporuje návrh Komise vyjasnit, zjednodušit a modernizovat pravidla EU týkající se daně z přidané hodnoty“, „vítá iniciativu oznámenou Komisí, jejímž cílem je modernizovat oznamovací povinnosti u přeshraničních plnění, (...) a záměr Komise prověřit potřebu přizpůsobení rámce

¹ Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics.

² Výpadkem příjmů z DPH je celkový rozdíl mezi očekávanými příjmy z DPH na základě právních předpisů o DPH a doplňkových předpisů a skutečně vybranou částkou: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en.

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>.

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (příloha II, bod 20).

⁶ Uveďte odkaz, až bude k dispozici.

⁷ Uveďte odkaz, až bude k dispozici.

*DPH ekonomice platformem*⁸. Usnesení Evropského parlamentu obecně podporují iniciativy zaměřené na boj proti podvodům v oblasti DPH⁹. Evropský parlament se dále zmínil o své výslovné podpoře této iniciativy, když uvedl, že „se zájmem očekává legislativní návrh na modernizaci oznamovací povinnosti v oblasti DPH“¹⁰. Evropský parlament nedávno přijal usnesení¹¹, v němž poukázal na potenciál datových a digitálních nástrojů snížit byrokracii a zjednodušit různé povinnosti daňových poplatníků, zejména povinnosti týkající se podávání přiznání k DPH a souhrnných hlášení, (...) a uvítal návrh Komise na modernizaci, zjednodušení a harmonizaci požadavků v oblasti DPH s využitím vykazování transakcí v reálném čase a elektronické fakturace. Usnesení rovněž zdůrazňuje, že rozdíly v daňových předpisech členských států představují těžko zvladatelný problém, a přestože schvaluje jedno správní místo v Unii, žádá o rozšíření jeho oblasti působnosti tak, aby zahrnovala širší škálu služeb.

Tento balíček má tři hlavní cíle:

- 1) modernizaci **povinností v oblasti vykazování DPH**¹², a to zavedením požadavků na digitální výkaznictví, které sjednotí informace, jež musí osoby povinné k dani předkládat správci daně o každém plnění v elektronické podobě. U přeshraničních plnění současně uloží používání elektronické fakturace;
- 2) řešení problémů spojených s **ekonomikou platformem**¹³, a to aktualizací pravidel DPH vztahujících se na ekonomiku platformem s cílem řešit otázku rovného zacházení, objasněním pravidel upravujících místo dodání zboží nebo poskytnutí služby vztahujících se na tato plnění a posílením úlohy platformem při výběru daně, pokud usnadňují poskytnutí služeb krátkodobého pronájmu ubytování nebo přepravy cestujících, a
- 3) zamezení nutnosti vícenásobné **registrace k DPH** v EU a lepší fungování nástroje zavedeného pro přiznávání a odvod daně splatné při prodeji zboží na dálku¹⁴, a to zavedením jednotné registrace k DPH. To znamená zlepšení a rozšíření stávajících režimů jednoho správního místa (OSS) / jednoho správního místa pro dovoz (IOSS) a mechanismu přenesení daňové povinnosti, aby byly minimalizovány případy, kdy se osoba povinná k dani musí registrovat v jiném členském státě.

- 1) Vykazování DPH a požadavky na digitální výkaznictví (DRR)

⁸ Závěry Rady o spravedlivém a efektivním zdanění v době oživení, o daňových výzvách souvisejících s digitalizací a o řádné daňové správě v EU i mimo ni (FISC 226 ECOFIN 1097, dok. [13350/20](#)).

⁹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2016 na téma „Směrem k definitivnímu systému DPH a boj proti podvodům v oblasti DPH“ (2016/2033(INI)); usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. října 2018 o boji proti celním podvodům a ochraně vlastních zdrojů EU (2018/2747(RSP)).

¹⁰ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. února 2022 o provádění šesté směrnice o DPH: co chybí pro snížení výpadku příjmů z DPH v EU? (2020/2263(INI)).

¹¹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2022 s doporučeními Komise o spravedlivém a jednoduchém zdanění podporujícím strategii oživení (P9_TA(2022)0082).

¹² Povinnosti v oblasti vykazování DPH se týkají povinnosti podniků registrovaných k DPH podávat správci daně pravidelná hlášení o svých plněních, aby bylo možné sledovat výběr daně.

¹³ V této souvislosti se pojem „ekonomika platformem“ vztahuje na poskytování služeb prostřednictvím platformy.

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en.

Směrnice o DPH pochází ze 70. let minulého století, a proto standardně nepožaduje vykazování v digitální podobě. Celosvětovým trendem je ovšem posun od tradičního dodržování předpisů v oblasti DPH ke sdílení údajů o plněních se správcem daně v reálném čase, často na základě elektronické fakturace. Směrnice o DPH¹⁵ představuje významnou překážku na cestě k digitalizaci, neboť aby členské státy mohly přijmout požadavky na digitální výkaznictví na základě požadavků na povinnou elektronickou fakturaci, musí získat výjimku.

I navzdory tomu – a právě prostřednictvím této výjimky – řada členských států zavedla různé typy požadavků na digitální výkaznictví, jež správcům daně poskytují informace na základě jednotlivých plnění. Opatření se osvědčila, neboť vedla k vyššímu výběru DPH díky lepší daňové kontrole a odrazování od nedodržování předpisů. Související nárůst příjmů z DPH v letech 2014 až 2019 se odhaduje na 19 až 28 miliard EUR v členských státech, které v tomto období zavedly požadavky na digitální výkaznictví, což odpovídá ročnímu zvýšení příjmů z DPH o 2,6 až 3,5 %¹⁶.

Směrnice o DPH ponechává členským státům široký prostor pro zavedení povinností, které považují za nezbytné k zajištění správného výběru daně a k zabránění daňovým únikům. Požadavky na digitální výkaznictví se proto v jednotlivých členských státech značně liší. Mohou spočívat v i) předávání měsíčních výkazů obchodních transakcí, ii) předkládání faktur v reálném čase, iii) předávání fakturačních údajů v reálném nebo téměř reálném čase nebo iv) předkládání daňových a účetních údajů či záznamů o DPH. Jiné členské státy zavedly pro vykazování plnění nedigitální nástroje, jako jsou hlášení, která neposkytují údaje na úrovni plnění, nýbrž pouze hodnoty prodejů nebo nákupů podle pořizovatelů/příjemců nebo dodavatelů/poskytovatelů (hlášení o dodavatelích/poskytovatelích a pořizovatelích/příjemcích). Všechny tyto požadavky doplňují povinnost podávat priznání k dani.

Rozsah problémů způsobených rychlým zavedením rozdílných požadavků na digitální vykazování DPH a nutnost rychlého jednání potvrdily zúčastněné strany během konzultací¹⁷. Výsledná roztříštěnost regulačního rámce přináší dodatečné náklady na dodržování předpisů podnikům, které působí v různých členských státech, a musí tedy splňovat různé místní požadavky, a vytváří překážky na

¹⁵ Členské státy nemají výslovnou možnost zavést povinné požadavky na elektronickou fakturaci jako prostředek k zajištění správného výběru DPH a předcházení podvodům v oblasti DPH. Směrnice o DPH v článku 232 podmiňuje použití elektronických faktur souhlasem příjemce; od tohoto ustanovení se nelze odchýlit prostřednictvím článku 273, který umožňuje členským státům uložit daňovým poplatníkům za účelem správného výběru DPH a předcházení podvodům v oblasti DPH další povinnosti. Pokud si tedy členský stát přeje zavést povinné požadavky na elektronickou fakturaci, musí požádat o odchylku od směrnice podle článku 395, která podléhá jednomyslnému souhlasu Rady na základě návrhu Komise.

¹⁶ Za účelem odhadu, zda požadavky na digitální výkaznictví zlepšily dodržování předpisů v oblasti DPH, a tím snížily výpadek příjmů z DPH a zvýšily příjmy z DPH, byla ve studii „DPH v digitálním věku“ provedena ekonometrická analýza. Odhaduje se, že požadavky na digitální výkaznictví ovlivňují dvě závislé proměnné: výpadek příjmů z DPH a účinnost výběru DPH. Podrobné informace o specifikacích modelu a výsledcích jsou k dispozici v příloze 4 zprávy o posouzení dopadů připojené k tomuto návrhu (pracovní dokument útvarů Komise SWD(2022) 393).

¹⁷ Shrnutí veřejné konzultace je k dispozici na adrese: [DPH v digitálním věku \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/consultation-dph-digital-age).

jednotném trhu. S rostoucím počtem členských států, které v oblasti povinného digitálního výkaznictví zavádějí různé modely¹⁸, významně rostou náklady nadnárodních společností (společností s působností ve více než jednom členském státě)¹⁹ způsobené nejednotností. V celé EU se odhadují přibližně na 1,6 miliardy EUR ročně, z čehož 1,2 miliardy EUR nesou malé nadnárodní společnosti a 0,4 miliardy EUR velké nadnárodní společnosti²⁰.

Současný systém vykazování plnění uvnitř Společenství (ve směrnici o DPH označovaný jako „souhrnné hlášení“²¹) navíc členským státům neumožňuje účinně bojovat proti podvodům v oblasti DPH, jež jsou s těmito plněními spojeny. Současné souhrnné hlášení pochází z roku 1993 a od té doby se v podstatě nezměnilo. Souhrnné hlášení není dostatečně připraveno na digitální ekonomiku a lze je jen stěží srovnávat s mnohem modernějšími systémy digitálního výkaznictví, které některé členské státy zavedly pro domácí plnění.

Kromě jiných nedostatků obsahují souhrnná hlášení pouze souhrnné údaje za jednotlivé osoby povinné k dani, nikoli údaje o jednotlivých plněních. Mimoto neumožňují porovnávat údaje o dodáních nebo poskytnutích s údaji o porážkách, jelikož směrnice o DPH umožňuje členským státům vykazovat porážky uvnitř Společenství dobrovolně a jen méně než polovina z nich je zavedla povinně. Tyto údaje navíc nemusí mít správci daně v jiných členských státech k dispozici ve správný čas, a to jak z důvodu četnosti podávání hlášení, tak kvůli době, kterou místní správci daně potřebují k nahrání údajů do systému. Na tyto nedostatky právem upozornily téměř dvě třetiny informovaných zúčastněných stran, které se zúčastnily veřejné konzultace a které zcela nebo částečně souhlasily s tím, že by souhrnná hlášení byla v boji proti podvodům uvnitř EU účinnější, kdyby se údaje shromažďovaly na základě jednotlivých plnění a blíže k okamžiku jejich uskutečnění.

¹⁸ V řadě členských států jsou v současné době zavedeny různé typy požadavků na digitální výkaznictví: elektronická fakturace (Itálie), vykazování v reálném čase (Maďarsko, Španělsko), vykazování pomocí standardního kontrolního souboru pro daňové účely (SAF-T) (Litva, Polsko, Portugalsko), kontrolní hlášení DPH (Bulharsko, Chorvatsko, Česko, Estonsko, Lotyšsko, Slovenská republika) a některé členské státy veřejně oznámily chystané požadavky na vykazování (Francie, Řecko, Rumunsko).

¹⁹ Podle odhadů Eurostatu působí v Unii přibližně 210 000 nadnárodních společností, z nichž 85 % má sídlo v Unii a zbytek ovládají subjekty mimo Unii.

²⁰ Tyto náklady vyplývají především ze značných nákladů na zavedení, zejména v zemích se složitějšími požadavky na digitální výkaznictví. Malá nadnárodní společnost musí v souvislosti s dodržením požadavků investovat odhadem 10 000 EUR do SAF-T, 25 000 EUR do vykazování v reálném čase a více než 50 000 EUR do elektronické fakturace. U velkých nadnárodních společností dosahují částky v případě požadavků na SAF-T až 50 000 EUR, u požadavků na vykazování v reálném čase až 200 000 EUR a u elektronické fakturace až 500 000 EUR.

²¹ Pokud podnik prodá zboží nebo služby podniku v jiném členském státě, je povinen předložit svému členskému státu souhrnné hlášení, v němž uvede podrobnosti o podniku, kterému zboží dodal nebo služby poskytl, i celkovou částku zboží nebo služeb, které tomuto podniku dodal nebo poskytl. Tyto informace jsou sdíleny mezi členskými státy a slouží k zajištění dodržování předpisů.

Jakákoli reforma vykazování přeshraničních plnění s sebou nevyhnutelně nese změny ve správní spolupráci a výměně údajů mezi příslušnými orgány členských států a systémem výměny informací o DPH (VIES)²².

Tyto problémy budou v souvislosti s bojem proti podvodům v oblasti DPH vyplývajícím z obchodu uvnitř Společenství vyřešeny zavedením systému vykazování jednotlivých plnění, který bude členským státům poskytovat informace téměř v reálném čase, v souladu s úspěšnými systémy, které řada členských států již zavedla pro potřeby domácích plnění. V souvislosti s nedostatečnou harmonizací vnitrostátních systémů výkaznictví budou tyto problémy řešeny zavedením společné šablony, kterou se budou muset vykazující osoby řídit, což osobám povinným k dani umožní údaje vykazovat vždy z elektronických faktur vystavených podle evropské normy stanovené ve směrnici 2014/55/EU o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek²³.

2) Uplatňování DPH v rámci ekonomiky platform

Vzestup obchodního modelu ekonomiky platform²⁴ způsobil v systému DPH nové problémy. Jedním z těchto problémů je nerovnost v oblasti DPH.

Podle pravidel DPH se osobou povinnou k dani rozumí jakákoliv osoba (fyzická nebo právnická), která vykonává samostatně ekonomickou činnost²⁵. Osoby povinné k dani se musí zaregistrovat k DPH a účtovat DPH ze svých tržeb. Fyzické osoby jednající jako soukromé osoby se však za osoby povinné k dani nepovažují. Malé podniky jsou mimoto od daně osvobozeny v důsledku zjednodušujícího opatření, které je zbavuje administrativních povinností v oblasti DPH.

²² V roce 1993 byly se zavedením vnitřního trhu zrušeny hraniční kontroly, jež byly nahrazeny povinností vykazovat dodání zboží nebo poskytnutí služeb uvnitř Společenství formou pravidelných souhrnných hlášení pro účely DPH (souhrnné hlášení je jednoduchý formulář, který obchodníci předkládají měsíčně/čtvrtletně kromě přiznání k dani, aby vykázali zboží dodané a služby poskytnuté obchodníkům v jiných členských státech, a který obsahuje identifikační číslo pro DPH pořizovatelů a příjemců a souhrnnou hodnotu dodaného zboží nebo poskytnutých služeb za jednotlivé pořizovatele a příjemce v daném období). Tato souhrnná hlášení jsou uložena ve vnitrostátních databázích DPH. Tyto databáze jsou pak propojeny prostřednictvím elektronického rozhraní nazvaného VIES (VAT Information Exchange System – systém výměny informací o DPH), přičemž Komise spravuje komunikační spojení mezi členskými státy, zatímco vnitrostátní aplikace VIES vyvíjejí členské státy. Správci daně mají přístup k informacím v systému VIES pro účely kontroly, zatímco hospodářské subjekty používají modul VIES nazvaný „VIES-on-the-web“ (VoW) ke kontrole platnosti čísla pro DPH svých zákazníků registrovaných v Evropské unii u přeshraničních transakcí se zbožím nebo službami.

²³ [Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek.](#)

²⁴ „Ekonomika platform“ se používá k popisu vícestranného modelu transakcí, na nichž se podílejí tři nebo více stran. Při těchto transakcích usnadňuje **online platforma** spojení mezi dvěma nebo více různými, avšak vzájemně závislými skupinami uživatelů. Při těchto interakcích může jedna ze stran platformy (poskytovatelé nebo původní poskytovatelé) nabízet služby druhé straně (spotřebitelé) výměnou za peněžní plnění. Za usnadnění transakce si platforma obvykle účtuje poplatek.

²⁵ Podle článku 9 směrnice o DPH a ustálené judikatury má pojem „ekonomická činnost“ velmi široký význam. Pojem „samostatně“ však znamená, že za osoby povinné k dani nejsou považováni zaměstnanci.

Až donedávna se mělo za to, že soukromé osoby a malé podniky osvobozené od daně nemají žádný vliv na hospodářskou soutěž s podniky registrovanými k DPH na trhu. Ekonomika platformem však zavedla nové obchodní modely, které tuto situaci mění.

Soukromé osoby a malé podniky mohou prostřednictvím platformy poskytovat své služby bez DPH a díky úsporám z rozsahu a síťovému účinku²⁶ přímo konkurovat tradičním poskytovatelům registrovaným k DPH. To znamená, že například hotel by mohl soutěžit s nabídkami ubytování, které u svých služeb DPH neúčtují. V Evropě mohou být náklady na ubytování prostřednictvím platformy v průměru o 8 až 17 % nižší než průměrná denní sazba regionálního hotelu²⁷. Z informací uvedených ve studii „DPH v digitálním věku“²⁸ vyplývá, že (ačkoli se to liší v závislosti na typu platformy) až 70 % všech původních poskytovatelů využívajících platformu není registrováno k DPH. Více než dvě třetiny respondentů, kteří se k této otázce vyjádřili, se s takovým narušením hospodářské soutěže setkaly.

Odvětví přepravy cestujících a ubytování byla ve studii výslovně označena za odvětví, v nichž se nerovnost v oblasti DPH projevuje nejvýrazněji (model platformy pro nabídku ubytování přímo konkuruje hotelnictví a model platformy pro nabídku přepravy cestujících přímo konkuruje soukromým taxislužbám). Jedná se také o dvě největší odvětví ekonomiky platformem²⁹, hned za prodejem zboží prostřednictvím platformem (známým také jako „elektronický obchod“), který má svá vlastní pravidla týkající se dodání zboží.

Další problematickou oblastí je nejasnost pravidel DPH, která se vztahují na služby poskytované těmito platformami, a zejména na určení statusu původního poskytovatele z hlediska DPH.

Daňový status osob, které poskytují služby prostřednictvím platformy, určuje režim DPH u usnadňujících služeb platformy, je-li poskytovatel usazen v jiném členském státě než platforma. V takové situaci (bez ohledu na to, zda je poskytovatel osobou nepovinnou k dani nebo osobou povinnou k dani) by platforma mohla použít jedno správné místo nebo uplatnit přenesení daňové povinnosti. Toto určení však není jednoduché, neboť platformy často nemají dostatek informací, které k posouzení statusu původního poskytovatele potřebují.

Členské státy mimoto rozdílně uplatňují různá pravidla směrnice o DPH, která se vztahují na ekonomiku platformem³⁰. Například usnadňující služby účtované platformami jsou v některých členských státech považovány za služby elektronicky poskytované, zatímco v jiných jsou považovány za služby zprostředkovatelské. Tato pravidla je třeba vyjasnit, jelikož současné rozdílné uplatňování pravidel EU v

²⁶ Schopnost budovat sítě, jejichž prostřednictvím každý další uživatel zlepšuje zkušenost všech stávajících uživatelů; vyšší počet osob nebo účastníků zvyšuje hodnotu zboží nebo služby.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>.

²⁸ *VAT in the Digital Age. Final Report (vol. I – III)* (DPH v digitálním věku. Závěrečná zpráva (sv. I–III)). Zvláštní smlouva č. 07, kterou se provádí rámcová smlouva č. TAXUD/2019/CC/150.

²⁹ S hodnotou ekosystému ve výši 38,2 miliardy EUR a 43,2 miliardy EUR ročně.

³⁰ Tabulka 25 studie „DPH v digitálním věku“ (část II) ukazuje, že 44 % respondentů považuje rozdílné uplatňování pravidel DPH v jednotlivých členských státech za problém.

oblasti DPH v jednotlivých členských státech může vést k uplatňování různých míst poskytnutí služby³¹, což může následně vést ke dvojímu zdanění nebo nezdanění.

Další problematická oblast se týká povinností uložených platformám.

Platformy musí uchovávat určité informace³² týkající se jimi usnadněných dodání zboží nebo poskytnutí služeb a na požádání je zpřístupnit členským státům. Platformy se však potýkají s řadou různých požadavků členských států, pokud jde o časový rámec a formát těchto informací. Proto je nutná regulace. V zájmu boje proti podvodům musí navíc platformy tyto informace uchovávat a zpřístupňovat nejen u dodání zboží a poskytnutí služeb mezi podniky (B2B) (jak je tomu nyní), nýbrž také u dodání a poskytnutí mezi podniky a spotřebiteli (B2C).

Tyto problémy budou vyřešeny zavedením modelu domnělého poskytovatele, podle něhož budou platformy účtovat DPH u základního poskytnutí služby, pokud poskytovatel DPH neúčtuje, čímž se zajistí rovné zacházení s digitálním a offlinovým odvětvím služeb krátkodobého pronájmu ubytování a přepravy cestujících. Kromě toho bude objasněno pojetí usnadňující služby tak, aby bylo možné jednotně uplatňovat pravidla upravující místo poskytnutí služby, a budou přijata opatření k harmonizaci předávání informací z platformy členským státům.

3) Požadavky na registraci k DPH v EU

Podniky, které uskutečňují plnění zdaněná v jiných členských státech, se dosud potýkají se značnou zátěží a náklady v souvislosti s dodržováním předpisů v oblasti DPH, což představuje překážku v rámci jednotného trhu. Tyto náklady jsou odhadnuty takto:

- Minimální jednorázové náklady na registraci k DPH v jiném členském státě činí 1 200 EUR.
- Minimální roční průběžné náklady na dodržování předpisů v oblasti DPH v jiném členském státě činí 8 000 EUR u průměrně velkého podniku a 2 400 EUR u malého a středního podniku.

Balíček týkající se DPH v oblasti elektronického obchodování, který vstoupil v platnost dne 1. července 2021, poprvé stanovil komplexní právní předpisy v oblasti DPH, které se zabývají ekonomikou elektronického obchodu (kdy spotřebitelé v zásadě prostřednictvím internetu objednávají zboží přímo od dodavatelů v jiných členských státech a v zemích mimo EU). Režimy vyvinuté (nebo rozšířené) prostřednictvím balíčku týkajícího se elektronického obchodování zmírnily zátěž spojenou s registrací u podniků, které uskutečňují plnění v členských státech, v nichž nejsou usazeny, a zamezily tak nutnosti registrace dodavatelů / domnělých dodavatelů k DPH v každém členském státě, v němž je usazen jejich pořizovatel.

³¹ Místem poskytnutí elektronicky poskytované služby osobě nepovinné k dani je místo, kde je usazen příjemce, zatímco místem poskytnutí zprostředkovatelské služby osobě nepovinné k dani je místo, kde je poskytnuto základní plnění, což je například v případě služeb týkajících se nemovitého majetku místo, kde se tento majetek nachází.

³² Článek 242a směrnice o DPH.

Tyto režimy jsou známé jako režim jednoho správního místa (OSS) pro dodání spotřebitelům v rámci EU a režim jednoho správního místa pro dovoz (IOSS) v případě dovozu malých zásilek spotřebního zboží (pokud hodnota nepřesahuje 150 EUR). Pro „platformy“, které v ekonomice elektronického obchodu zaujímají dominantní postavení, byla zavedena zvláštní ustanovení a povinnosti v oblasti DPH (zavedení pojmu „domnělý dodavatel“).

Jak ukazuje hodnocení³³ balíčku týkajícího se elektronického obchodování, ukázalo se zavedení režimu jednoho správního místa a režimu jednoho správního místa pro dovoz jako velmi úspěšné. Jejich přínosy pro podniky a jednotný trh potvrdily členské státy v závěrech Rady³⁴ pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN) v březnu 2022.

Na některá dodání zboží a poskytnutí služeb se však nevztahuje žádný z těchto zjednodušených režimů, takže namísto toho i nadále podléhají zatěžujícím požadavkům na účtování DPH v jiných členských státech. Patří mezi ně některé druhy dodání zboží, které nespádají do definice prodeje zboží na dálku uvnitř EU, třebaže mohou mít přeshraniční aspekt. Jelikož režim jednoho správního místa pro dovoz je v současné době nepovinný, je jeho schopnost omezit nutnost vícenásobné registrace k DPH omezená a složitost dovozního procesu není redukována na minimum.

Rozšíření oblasti působnosti režimu jednoho správního místa a režimu jednoho správního místa pro dovoz by zajistilo další snížení nutnosti vícenásobné registrace k DPH v EU.

Návrh týkající se DPH v digitálním věku je iniciativou REFIT, která se zabývá pravidly DPH v souvislosti s rostoucím využíváním digitálních technologií³⁵, a to jak mezi správci daně, tak v podnikatelské sféře. Systém DPH zatím plně nevyužívá možností, které tento technologický pokrok přináší. Nové digitální nástroje a řešení pomohou správcům daně účinněji řešit výpadek příjmů z DPH a zároveň umožní zjednodušit dodržování předpisů v oblasti DPH a snížit související náklady. Cílem této iniciativy je tudíž dále přizpůsobit rámec EU pro DPH digitálnímu věku.

• **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tato iniciativa je v souladu s návrhem³⁶, který Komise předložila v roce 2018 a který se týká konečného systému DPH pro zdanění obchodu mezi členskými státy a je stále projednáván v Radě. Cílem tohoto návrhu je nahradit v současnosti platný přechodný systém³⁷ tím, že se na plnění uvnitř Společenství bude pohlížet stejně jako na domácí plnění. DPH by tak byla

³³ Viz bod 3 níže.

³⁴ Závěry Rady o provádění balíčku týkajícího se DPH v oblasti elektronického obchodování, ST 7104/22, ze dne 15. března 2022.

³⁵ Pracovní program Komise na rok 2022, příloha II: Iniciativy REFIT, pododdíl „Hospodářství ve prospěch lidí“ (č. 20).

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ V rámci stávajícího systému se DPH u přeshraničních plnění na rozdíl od domácích plnění neúčtuje, což osobám povinným k dani umožňuje nakupovat v rámci jednotného trhu zboží bez DPH, narušuje řetězec dělených plateb a nabádá k podvodům.

splatná v členském státě určení zboží³⁸, a to v sazbě tohoto členského státu, dodavatel by ji však účtoval a vybíral ve svém členském státě. Iniciativa nazvaná „DPH v digitálním věku“ může posílit jak současný, tak konečný systém DPH.

Balíček týkající se DPH v oblasti elektronického obchodování byl navržen tak, aby přeměnil, aktualizoval a modernizoval systém DPH a zajistil jeho relevanci a účinné uplatňování v nových podmínkách trhu elektronického obchodu. Reformy měly současně usnadnit dodržování předpisů v oblasti DPH legitimním podnikům, které vykonávají přeshraniční obchodní činnost online, prostřednictvím nového přístupu k výběru daní. Hlavním cílem bylo vytvořit spravedlivější, jednodušší a harmonizovanější daňový systém. Tento návrh navazuje na úspěšnou reformu pravidel DPH v oblasti elektronického obchodu tím, že dále omezuje nutnost registrace neidentifikovaných obchodů v členském státě spotřeby. To bude zahrnovat mimo jiné aktualizaci stávajících pravidel elektronického obchodu platných pro malé a střední podniky, která jim umožní využívat zjednodušení, jež přináší jak nový režim pro malé a střední podniky³⁹, tak stávající režimy jednoho správního místa.

Iniciativa podporuje strategii EU pro udržitelný růst⁴⁰, která se týká lepšího výběru daní, omezení daňových podvodů, vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků a snížení nákladů na dodržování předpisů pro podniky, jednotlivce i správce daně. Zlepšení daňových systémů tak, aby upřednostňovaly udržitelnější a spravedlivější ekonomickou činnost, je rovněž součástí programu EU pro konkurenceschopnou udržitelnost.

• **Soulad s ostatními politikami Unie**

Iniciativa „DPH v digitálním věku“ je spojena s cílem vytvořit funkční vnitřní trh, který vychází ze Smlouvy⁴¹, a odráží priority Evropské komise⁴², a sice zlepšit prostředí pro zdanění podniků na jednotném trhu a řešit rozdíly v daňových pravidlech, které mohou být překážkou hlubší integrace jednotného trhu. Cílem této iniciativy je přizpůsobit rámec EU pro DPH digitálnímu věku. Její cíle jsou tudíž také v souladu s jednou ze šesti hlavních priorit Komise, kterou je „Evropa připravená na digitální věk“, a s jejím cílem umožnit podnikům využít potenciál digitální transformace.

Komise si za prioritu stanovila zlepšení výběru daní a omezení daňových podvodů, vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků⁴³. Tato dvě témata jsou základním kamenem iniciativy. Iniciativa podporuje rovněž strategii EU pro udržitelný růst⁴⁴, která se týká lepšího

³⁸ Tento systém bude v pozdější fázi rozšířen i na služby.

³⁹ [Směrnice Rady \(EU\) 2020/285 o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky.](#)

⁴⁰ Plány pro oživení a odolnost členských států předpokládají rozsáhlý soubor reforem zaměřených na zlepšování podnikatelského prostředí a na podporu přijímání digitálních a ekologických technologií. Tyto reformy jsou doplněny značným úsilím o digitalizaci daňové správy jakožto strategického odvětví veřejné správy. (Roční analýza udržitelného růstu 2022 (COM(2021) 740 final)).

⁴¹ Článek 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU).

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_en_0.pdf.

⁴³ Roční analýza růstu 2021 (viz s. 13): https://ec.europa.eu/info/system/files/economy-finance/2022_european_semester_annual_sustainable_growth_survey.pdf.

⁴⁴ Plány pro oživení a odolnost členských států předpokládají rozsáhlý soubor reforem zaměřených na zlepšování podnikatelského prostředí a na podporu přijímání digitálních a ekologických technologií.

výběru daní, omezení daňových podvodů, vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových úniků a snížení nákladů na dodržování předpisů pro podniky, jednotlivce i správce daně. Zlepšení daňových systémů tak, aby upřednostňovaly udržitelnější a spravedlivější ekonomickou činnost, je rovněž součástí programu EU pro konkurenceschopnou udržitelnost.

Iniciativa „DPH v digitálním věku“ se uskutečňuje souběžně s jinými iniciativami Komise týkajícími se digitální ekonomiky, jako je nedávný návrh směrnice o zlepšení pracovních podmínek osob pracujících prostřednictvím digitálních pracovních platform⁴⁵, a s probíhající prací na krátkodobých pronájmech. Obecným cílem těchto iniciativ je zvýšit odpovědnost platform a posílit jejich úlohu v regulačním rámci. To je v souladu se změnami navrženými v této směrnici pro ekonomiku platform, kdy za určitých okolností budou za odvedení splatné daně odpovědné platformy namísto malých poskytovatelů, kteří platformu využívají. Tím selepší výběr DPH, neboť mnoho těchto poskytovatelů si svých potenciálních povinností k DPH není vědomo a při snaze tyto povinnosti dodržet by každopádně naráželo na potíže.

Iniciativa „DPH v digitálním věku“ zajišťuje rovněž soulad s platnými právními předpisy v digitální oblasti, jako je směrnice EU o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek (B2G)⁴⁶. Cílem této směrnice je usnadnit používání společné evropské normy pro elektronickou fakturaci ve všech členských státech, a podpořit tak interoperabilitu a postupné sbližování na úrovni EU. To může omezit počet překážek bránících přeshraničnímu obchodu, které jsou důsledkem koexistence různých vnitrostátních právních požadavků a technických norem v oblasti elektronické fakturace. Iniciativa „DPH v digitálním věku“ stanoví, že tato evropská norma pro elektronickou fakturaci bude pro účely požadavků na digitální vykazování DPH představovat standardní metodu.

Tato iniciativa je rovněž v souladu s Akčním plánem v celní oblasti⁴⁷. Jednou ze čtyř klíčových oblastí činnosti, jež jsou v Akčním plánu v celní oblasti uvedeny, je řízení elektronického obchodu. V důsledku toho se zlepšení režimu jednoho správního místa pro dovoz (IOSS) v tomto návrhu omezuje na povinné stanovení tohoto režimu pro platformy. Jakékoli další zlepšení nebo rozšíření, například zrušení prahové hodnoty 150 EUR pro používání tohoto zjednodušeného režimu, bude provedeno v rámci této celní reformy⁴⁸.

Tyto reformy jsou doplněny značným úsilím o digitalizaci daňové správy jakožto strategického odvětví veřejné správy. (Roční analýza udržitelného růstu 2022 (COM(2021) 740 final)).

⁴⁵ Očekává se, že navrhovaná směrnice přinese právní jistotu ohledně postavení osob pracujících prostřednictvím digitálních pracovních platform v zaměstnání, lepší jejich pracovní podmínky (včetně osob samostatně výdělečně činných, které podléhají algoritmickému řízení) a zvýší transparentnost a sledovatelnost práce prostřednictvím platformy, a to i v přeshraničních podmínkách.

⁴⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek.

⁴⁷ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru – Posunutí celní unie na další úroveň: akční plán, Brusel, 28.9.2020 ([customs-action-plan-2020_cs.pdf \(europa.eu\)](#)).

⁴⁸ [Komise žádá o názory na chystanou reformu celní unie EU \(europa.eu\)](#).

V závěrečné zprávě Konference o budoucnosti Evropy⁴⁹ vyzývají občané k „harmonizaci a koordinaci daňových politik v rámci členských států EU s cílem zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem“ a k „podpoře spolupráce mezi členskými státy EU s cílem zajistit, aby všechny společnosti v EU platily svůj spravedlivý podíl na daních“. Iniciativa „DPH v digitálním věku“ je s těmito cíli v souladu.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Tato směrnice mění směrnici o DPH na základě článku 113 Smlouvy o fungování Evropské unie. Zmíněný článek stanoví, že Rada může zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem jednomyslně přijmout ustanovení k harmonizaci pravidel členských států v oblasti nepřímých daní.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Tato iniciativa je v souladu se zásadou subsidiarity. Vzhledem k nutnosti změnit směrnici o DPH nemohou cíle této iniciativy dosáhnout členské státy samy. Komise, která je odpovědná za zajištění hladkého fungování jednotného trhu a za podporu obecného zájmu EU, proto musí navrhnout opatření ke zlepšení situace.

Vzhledem k tomu, že hlavní problémy, o které se jedná, tj. neoptimální výběr a kontrola DPH a nadměrná zátěž a náklady na dodržování předpisů, jsou společné všem členským státům, mohla by navíc nekoordinovaná, roztržitá vnitrostátní opatření narušit obchod uvnitř EU. V rámci cílené konzultace⁵⁰ podniky v tomto ohledu uvedly, že upřednostňují jednotné uplatňování pravidel DPH na úrovni EU před nutností dodržovat různé povinnosti v oblasti vykazování nebo registrace na vnitrostátní úrovni. V případě platforem dochází k významnému narušení hospodářské soutěže mezi onlinovým a offlinovým trhem v odvětví krátkodobého pronájmu ubytování a přepravy cestujících, jakož i k neharmonizovanému přístupu k místu poskytnutí usnadňující služby. Komise proto musí zajistit harmonizaci pravidel DPH. Pokud jde o výběr a kontrolu DPH, výše výpadku příjmů z DPH a jeho přetrvávání ukazují, že vnitrostátní nástroje nepostačují v boji proti přeshraničním podvodům, jak dokládá odhadovaná míra podvodů na bázi chybějícího obchodníka uvnitř Společenství, proti nimž lze účinně a efektivně bojovat pouze koordinovaným postupem na úrovni EU. Vnitrounitní povaha podvodů v oblasti DPH proto s ohledem na vykazovací povinnosti vyžaduje zásah na úrovni EU.

⁴⁹ Konference o budoucnosti Evropy – Zpráva o konečném výsledku, květen 2022, návrh č. 16, body 1–3. Konference o budoucnosti Evropy se konala v období od dubna 2021 do května 2022. Jednalo se o jedinečný test poradní demokracie vedený občany na celoevropské úrovni, do něhož byly zapojeny tisíce evropských občanů, jakož i politických aktérů, sociálních partnerů, zástupců občanské společnosti a klíčových zúčastněných stran.

⁵⁰ *VAT in the Digital Age. Final Report (vol. IV Consultation Activities)* (DPH v digitálním věku. Závěrečná zpráva (sv. IV Konzultační činnosti)). Zvláštní smlouva č. 07, kterou se provádí rámcová smlouva č. TAXUD/2019/CC/150.

- **Proporcionalita**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv, zejména pro hladké fungování jednotného trhu.

Proporcionalita je zajištěna tím, že se členské státy budou moci rozhodnout, zda zavedou či nezavedou vnitrostátní požadavky na výkaznictví, zejména na základě toho, zda pro ně míra vnitrostátních podvodů v oblasti DPH představuje naléhavý problém. Požadavek na interoperabilitu nebo postupné sbližování vnitrostátních systémů digitálního výkaznictví uvnitř EU je nezbytný pro přijetí celounijního rámce pro požadavky na digitální výkaznictví.

V oblasti ekonomiky platform je proporcionalita zajištěna zaměřením opatření na odvětví ubytování a přepravy cestujících, kde je problém nerovnosti v oblasti DPH nejpalčivější.

Proporcionalita je dále zajištěna tím, že pilíř iniciativy spočívající v „jednotné registraci k DPH“ nezasahuje do vnitrostátních procesů registrace k DPH. Místo toho se zaměřuje na omezení počtu případů, kdy je obchodník usazený mimo členský stát spotřeby povinen registrovat se k DPH v tomto členském státě.

Celounijní rámec pro registraci k DPH je přiměřený, neboť umožní udržitelnější fungování jednotného trhu. Odstranění nutnosti vícenásobné registrace v rámci EU lze ze své podstaty dosáhnout pouze návrhem na změnu směrnice o DPH.

- **Volba nástroje**

Návrh vyžaduje změnu směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“), prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, a nařízení Rady (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Dne 1. července 2021 vstoupil v platnost balíček týkající se elektronického obchodování, který pozměnil řadu pravidel DPH upravujících zdanění přeshraniční činnosti v oblasti elektronického obchodování mezi podniky a spotřebiteli (B2C) v EU. Mezi nejvýznamnější změny patří rozšíření oblasti působnosti režimu Unie a režimu mimo Unii v rámci zjednodušeného jednoho správního místa (MOSS); zrušení prahové hodnoty 22 EUR pro osvobození dováženého zboží od daně a zavedení jednoho správního místa pro dovoz (IOSS) a zvláštních režimů na podporu výběru DPH při prodeji na dálku u dováženého zboží, jehož hodnota nepřesahuje 150 EUR.

Komise provedla hodnocení *ex post* prvních šesti měsíců uplatňování balíčku týkajícího se elektronického obchodování. První výsledky jsou velmi povzbudivé a svědčí o úspěchu nových opatření. V prvních šesti měsících byla prostřednictvím tří režimů (režimu Unie a režimu mimo Unii v rámci jednoho správního místa a režimu v rámci jednoho správního místa pro dovoz) vybrána DPH v celkové výši téměř 8 miliard EUR. Z výsledků hodnocení vyplývá, že v režimu Unie a režimu mimo Unii v rámci jednoho správního místa byla vybrána DPH ve výši přibližně 6,8 miliardy EUR, což ročně představuje nejméně 13,6 miliardy EUR. V prvních šesti měsících byla mimoto vybrána DPH ve výši přibližně 2 miliard EUR v

souvislosti s dovozem zásilek nízké hodnoty, jejichž vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR, což v ročním vyjádření představuje přibližně 4 miliardy EUR. Z DPH ve výši 2 miliard EUR, která byla za prvních šest měsíců vybrána v souvislosti s dovozem zboží nízké hodnoty, byla téměř 1,1 miliardy EUR vybrána prostřednictvím jednoho správního místa pro dovoz. Balíček splnil cíl dosáhnout spravedlivějšího a jednoduššího daňového systému a zároveň ochránit příjmy členských států z DPH.

Zavedení balíčku přispělo rovněž k boji proti podvodům v oblasti DPH. Analýza celních údajů ukazuje, že na osm nejvýznamnějších obchodníků zaregistrovaných k používání jednoho správního místa pro dovoz připadá přibližně 91 % všech plnění, jež byla prostřednictvím jednoho správního místa pro dovoz deklarována pro dovoz do EU. To je velmi povzbudivá statistika, jelikož ukazuje, jaký dopad má nové ustanovení o „domnělém dodavateli“ týkající se elektronických tržišť na dodržování předpisů. Návrh proto předpokládá zavedení režimu domnělého poskytovatele i v odvětví ubytování a přepravy cestujících v rámci ekonomiky platforem.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Generální ředitelství pro daně a celní unii (GŘ TAXUD) Evropské komise uspořádalo dne 6. prosince 2019 v belgickém Bruselu akci na téma „DPH v digitálním věku“. Sešly se na ní zúčastněné strany působící v oblasti DPH, aby se společně zamyslely nad příležitostmi a výzvami, jež v oblasti DPH přináší nové technologie. Diskutovalo se zejména o možnostech využití pokročilých technologií. Seminář poskytl rovněž příležitost podělit se o nejnovější zkušenosti s tím, jak členské státy v oblasti DPH využívají digitální řešení pro vykazování, výběr a odhalování podvodů.

V rámci diskusí na technické úrovni Komise spolupracovala se dvěma expertními skupinami: skupinou pro budoucnost DPH (GFV) a skupinou odborníků na DPH (VEG). Na schůzích skupiny pro budoucnost DPH (9. února a 6. května 2022) a skupiny odborníků na DPH (29. listopadu 2021 a 10. června 2022) se projednávaly různé otázky související s iniciativou „DPH v digitálním věku“. Podskupina „Aspekty DPH v ekonomice platforem“ složená z členů skupiny pro budoucnost DPH a skupiny odborníků na DPH měla za úkol poskytovat poradenství a pomáhat GŘ TAXUD tím, že provede hloubkovou analýzu problémů souvisejících s DPH, s nimiž se různé subjekty v ekonomice platforem setkávají. Výsledky její práce jsou k dispozici na adrese: [2. SKUPINA PRO BUDOUCNOST DPH \(GFV\) – knihovna \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_cs).

Uskutečnila se také dvě pracovní setkání v rámci programu Fiscalis (květen a říjen 2021), na nichž členské státy a zúčastněné strany poskytly zpětnou vazbu k průběžné zprávě a návrhu závěrečné zprávy o studii „DPH v digitálním věku“.

V období od 20. ledna do 5. května 2022 proběhla také veřejná konzultace, v jejímž rámci bylo získáno 193 odpovědí. Konzultace zjišťovala názory zúčastněných stran na to, zda jsou současná pravidla DPH vhodná pro digitální věk, a na to, jak lze digitální technologie využít na pomoc členským státům v boji proti podvodům v oblasti DPH a ve prospěch podniků. Zpráva z konzultace je k dispozici na stránce veřejné konzultace iniciativy: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_cs.

Zúčastněné strany se shodly na tom, že mezi staršími pravidly DPH a dnešním digitálním věkem chybí pojitko.

Pokud jde o vykazování DPH, respondenti souhlasili s tím, že požadavek na digitální výkaznictví může přinést výhody, a dali jasně najevo, že upřednostňují řešení v podobě

elektronické fakturace, jež lze využít i pro jejich interní procesy. Při rozhodování o vnitrostátním požadavku na digitální výkaznictví členské státy volaly po větší autonomii.

Pokud jde o ekonomiku platform, zúčastněné strany obecně uznaly existenci problémů, přičemž jejich názory se lišily v závislosti na obchodním modelu respondenta. Subjekty, na které by změna měla dopad (tj. platformy), obecně odmítaly ustanovení o „domnělém poskytovateli“ a upřednostňovaly zachování stávajícího stavu.

Pokud jde o registraci k DPH, zúčastněné strany se jednomyslně shodly na tom, že je třeba rozšířit oblast působnosti režimu jednoho správního místa / jednoho správního místa pro dovoz. Podnikatelé rovněž požadovali povinné zavedení mechanismu přenesení daňové povinnosti u dodání zboží nebo poskytnutí služeb mezi podniky uskutečněných neusazenými osobami. Podpořeno bylo také povinné zavedení jednoho správního místa pro dovoz.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise použila analýzu, kterou pro studii „DPH v digitálním věku“ provedla společnost Economisti Associati S.r.l. (probíhala od října 2020 do března 2022)⁵¹. Závěrečná zpráva byla předložena dne 1. dubna 2022.

Cílem studie bylo nejprve zhodnotit současnou situaci, pokud jde o požadavky na digitální výkaznictví, uplatňování DPH v rámci ekonomiky platform a jednotnou registraci k DPH a režim jednoho správního místa pro dovoz a za druhé posoudit dopady řady možných politických iniciativ v těchto oblastech.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů návrhu projednal Výbor pro kontrolu regulace dne 22. června 2022 a vydal kladné stanovisko (Ares(2022)4634471). Výbor doporučil doplnit více podrobností, lépe popsat metodiky použité pro modelování a blíže objasnit jednotlivé možnosti. Posouzení dopadů bylo odpovídajícím způsobem změněno tak, aby zahrnovalo názory členských států a odvětví na ekonomiku platform, byly zevrubně popsány ekonometrická analýza / techniky použité pro modelování a byla podrobně rozvedena struktura požadavků na digitální výkaznictví spojená s jednotlivými možnostmi.

V posouzení dopadů bylo analyzováno několik možností politiky.

- Pokud jde o **vykazování DPH**, možnosti se pohybovaly od prostého doporučení zavést požadavek na digitální výkaznictví na úrovni EU a požadovat údaje ve specifickém formátu až po zavedení požadavku na digitální výkaznictví jak na úrovni EU, tak na úrovni vnitrostátní.
- Pokud jde o **uplatňování DPH v rámci ekonomiky platform**, možnosti sahaly od právního vysvětlení po zavedení obecného ustanovení o „domnělém poskytovateli“, které by se vztahovalo na veškerý prodej služeb prostřednictvím platform.
- V případě **registrace k DPH** se možnosti týkaly obchodu uvnitř EU (různá míra rozšíření jednoho správního místa a zavedení mechanismu přenesení daňové

⁵¹ *VAT in the Digital Age. Final report (vol. I – III)* (DPH v digitálním věku. Závěrečná zpráva (sv. I–III)). Zvláštní smlouva č. 07, kterou se provádí rámcová smlouva č. TAXUD/2019/CC/150.

povinnosti u dodání zboží a poskytnutí služeb mezi podniky uskutečněných neusazenými osobami) a dovozu zásilek nízké hodnoty (povinné zavedení jednoho správního místa pro dovoz pro různé dodavatele s určitým limitem nebo bez něj a zrušení prahové hodnoty 150 EUR pro používání jednoho správního místa pro dovoz).

Analýza ukázala, že nejlepší rovnováhy, pokud jde o možnosti politiky z hlediska účinnosti, proporcionality a subsidiarity, by bylo dosaženo kombinací zavedení požadavků na digitální výkaznictví na úrovni EU, ustanovení o „domnělém poskytovateli“ pro odvětví krátkodobého pronájmu ubytování a přepravy cestujících a kombinací většího rozšíření jednoho správního místa, přenesení daňové povinnosti a povinného zavedení jednoho správního místa pro dovoz pro platformy.

Očekává se, že tento přístup zajistí v období 2023–2032 čistý přínos ve výši 172 až 214 miliard EUR, z toho 51 miliard EUR v podobě úspor. Tyto úspory zahrnují:

- 41,4 miliardy EUR díky vykazování DPH (11 miliard EUR v důsledku zrušení starších vykazovacích povinností, 24,2 miliardy EUR díky snížení nákladů způsobených nejednotností, 4,3 miliardy EUR v důsledku používání předvyplněných příznaků k DPH a 1,9 miliardy EUR díky výhodám elektronické fakturace),
- 0,5 miliardy EUR v důsledku zefektivnění a objasnění postup souvisejících s ekonomikou platforem a
- 8,7 miliardy EUR díky zrušení povinné registrace k DPH. Očekávají se také přínosy pro životní prostředí, sociální oblast a automatizaci podnikání, jakož i přínosy související s fungováním vnitřního trhu (rovnější podmínky) a účinností daňových kontrol.

V souladu s cíli udržitelného rozvoje č. 8 a 9⁵² podporuje účinnější a udržitelnější systém DPH hospodářský růst, zatímco digitální výkaznictví napomáhá automatizaci podnikání a posiluje inovace. V souladu se zásadou „standardně digitalizovaný“ šetří zavedení digitálního výkaznictví papírové faktury a prospívá životnímu prostředí.

Posouzení dopadů a jeho přílohy, souhrnný přehled a stanovisko výboru k posouzení dopadů jsou k dispozici na stránce konzultace na portálu „Podělte se o svůj názor“: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age_cs.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Tento návrh je iniciativou REFIT, jejímž cílem je modernizovat stávající pravidla DPH a zohlednit možnosti, které nabízejí digitální technologie⁵³. Návrh by měl harmonizovat režim DPH a podpořit přeshraniční dodávání zboží a poskytování služeb na jednotném trhu a

⁵² <https://sdgs.un.org/goals>.

⁵³ Pracovní program Komise na rok 2022, příloha II: Iniciativy REFIT, pododdíl „Hospodářství ve prospěch lidí“ (č. 20).

zároveň pomoci zlepšit výběr daní, a tím zajistit udržitelné příjmy během oživení po pandemii COVID-19.

Očekává se, že společnosti, které uskutečňují přeshraniční plnění, budou mít ze zavedení návrhu čistý prospěch. Celkově lze říci, že zavedení požadavků na digitální výkaznictví na úrovni EU, režim domnělého dodavatele a poskytovatele a jednotná registrace k DPH podpoří zásadu „jeden přijmout – jeden zrušit“, ba půjdou ještě dále, k zásadě „jeden přijmout – více zrušit“, vezmeme-li v potaz vícero povinností uložených vnitrostátními orgány. Celkové úspory za desetileté období 2023–2032 se odhadují na 51 miliard EUR a celkové náklady na zavedení (pro podniky a státní správu) činí v témže období 13,5 miliardy EUR.

Očekává se, že zrušení souhrnných hlášení v důsledku požadavku na digitální výkaznictví přinese čistý prospěch společnostem uskutečňujícím přeshraniční plnění. Společnostem, které nepůsobí na přeshraničním základě (převážná většina mikropodniků a malých subjektů), by však v souvislosti se zavedením požadavku na digitální výkaznictví vznikly náklady. Tyto náklady by mohly být částečně zmírněny zavedením dalších služeb na vnitrostátní úrovni, jako je například předvyplňování přiznání k dani. Pokud jde o jednotnou registraci k DPH, očekává se, že dále omezí nutnost vícenásobných registrací v jiných členských státech a pomůže snížit administrativní zátěž a související náklady podnikům podílejícím se na přeshraničních dodáních zboží a poskytnutích služeb na jednotném trhu.

Platforma Fit pro budoucnost zařadila iniciativu „DPH v digitálním věku“ do svého ročního pracovního programu na rok 2022 a uznala, že by mohla snížit administrativní zátěž v této oblasti politiky⁵⁴. Při přípravě tohoto návrhu byly zohledněny faktické podklady stanoviska této expertní skupiny ze dne 5. prosince 2022.

- **Základní práva**

Nevztahuje se na tento návrh.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Očekává se, že návrh zvýší příjmy členských států z DPH. Operativní cíle jsou nastaveny tak, aby snížily výpadek příjmů z DPH až o 4 procentní body ve srovnání s úrovní roku 2019, včetně základního scénáře. Odhadovaný celkový přínos v období 2023–2032 včetně dodatečných příjmů z DPH se pohybuje v rozmezí od 172 do 214 miliard EUR.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Výbor pro DPH, poradní výbor pro otázky DPH, jehož se účastní zástupci všech členských států a jemuž předsedají úředníci Komise z Generálního ředitelství pro daně a celní unii (GR TAXUD), bude sledovat provádění iniciativy „DPH v digitálním věku“ a projednávat a objasňovat případné spory mezi členskými státy týkající se výkladu nových právních předpisů.

⁵⁴ [2022 annual work programme - fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/2022_annual_work_programme_fit_for_future_platform_en.pdf).

Stálý výbor pro správní spolupráci se bude zabývat všemi možnými otázkami týkajícími se správní spolupráce mezi členskými státy, které vyplynou z nových ustanovení obsažených v tomto legislativním balíčku. V případě potřeby nových právních předpisů bude dále možné konzultovat skupinu pro budoucnost DPH a skupinu odborníků na DPH.

Komise a členské státy budou navíc sledovat a vyhodnocovat, zda tato iniciativa řádně funguje a nakolik bylo dosaženo jejích cílů, a to na základě ukazatelů stanovených v oddíle 4 posouzení dopadů připojeného k tomuto návrhu.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

V návrhu se vyžadují informativní dokumenty o provedení.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Platformy: články 28a a 46a, čl. 135 odst. 3 a články 136b, 172a, 242a a 306

V odvětví krátkodobého pronájmu ubytování a přepravy cestujících v rámci ekonomiky platform bude zaveden režim domnělého poskytovatele (článek 28a). V rámci tohoto opatření bude v případě, že původní poskytovatel neúčtuje DPH, jelikož je například fyzickou osobou nebo využívá zvláštní režim pro malé podniky, účtovat a odvádět DPH ze základního poskytnutí služby platforma. Tím se zajistí rovné podmínky pro platformy nabízející služby a ostatní tradiční poskytovatele, kteří jsou osobami povinnými k dani, a zároveň se nezatíží původní poskytovatelé působící prostřednictvím platformy. Model „domnělého poskytovatele“ je zjednodušujícím opatřením, jež má usnadnit výběr DPH ve specifických situacích. Tak je tomu obvykle v případě, kdy má zprostředkovatel transakce (tj. platforma) lepší předpoklady k zajištění výběru daně splatné u daného plnění než původní dodavatel. Důvodem je buď skutečnost, že pro původního poskytovatele by byl výběr DPH příliš zatěžující (např. je-li původním poskytovatelem fyzická osoba nebo osoba povinná k dani využívající zvláštní režimy pro malé podniky), nebo skutečnost, že je bezpečnější vybírat DPH od tohoto zprostředkovatele (není-li původní poskytovatel usazen v EU). Další prvky týkající se uplatňování opatření v praxi jsou uvedeny v připojeném návrhu na změnu prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011.

Aby se zabránilo zneužívání, je jasně stanoveno, že plnění, u něhož je domnělým poskytovatelem platforma, nemůže být zahrnuto do zvláštního režimu pro cestovní kanceláře (článek 306).

Dále bylo zavedeno upřesnění stávajících právních předpisů o DPH v této oblasti. Konkrétně:

- Usnadňující služba poskytovaná platformou by měla být považována za zprostředkovatelskou službu (článek 46a). To umožní jednotné uplatňování pravidel upravujících místo poskytnutí usnadňující služby.
- Poskytnutí služby původním poskytovatelem platformě je osvobozeno od daně bez nároku na odpočet (článek 136b).
- Poskytování krátkodobého pronájmu ubytování se považuje za odvětví podobné hotelnictví, a proto nemůže být od daně osvobozeno (článek 135). Tím je zajištěno, že na domnělé poskytnutí služby konečnému spotřebiteli platformou se vztahuje stejný režim DPH jako na poskytování služeb konečnému spotřebiteli tradičními hotely.

- Poskytnutí služby konečnému příjemci platformou by nemělo mít dopad na právo platformy na odpočet daně z její činnosti (článek 172a).
- V případě poskytnutí služeb, která nespadají do modelu domnělého poskytovatele, bude muset platforma vést záznamy týkající se jak poskytnutí služeb mezi podniky (B2B), tak mezi podniky a spotřebiteli (B2C) (článek 242a). Doprovodný právní předpis (návrh na změnu nařízení (EU) č. 904/2010) sjednotí způsob předávání těchto informací členským státům. Na poskytnutí služeb spadající do modelu domnělého poskytovatele se vztahují běžná pravidla účtování DPH.

Při vystavování faktur bude obecným pravidlem elektronická fakturace: články 217, 218 a 232

Přizpůsobení směrnice o DPH nové digitální realitě vyžaduje změnu zacházení s elektronickými fakturami. Směrnice o DPH dosud stavěla papírové a elektronické faktury na roveň. Článek 232 vyžadoval, aby vystavování elektronických faktur podléhalo souhlasu příjemce. Tento požadavek bránil členským státům v zavedení povinné elektronické fakturace, která by mohla být použita jako základ pro systém elektronického výkaznictví. Zpomalil se také vývoj elektronických faktur, jelikož osoby povinné k dani nemohly přizpůsobit své fakturační systémy tak, aby zavedly plnou elektronickou fakturaci, neboť v případě, že příjemce s elektronickými fakturami nesouhlasil, musely vystavovat faktury papírové.

Návrh tuto situaci mění a v článku 218 stanoví, že k vystavování faktur bude standardně využíván systém elektronické fakturace. Používání papírových faktur bude možné pouze v případech, kdy to členské státy povolí. Toto povolení se nemůže vztahovat na případy, které podléhají vykazovacím povinnostem podle hlavy XI kapitoly 6, jelikož by to znemožnilo nebo ztížilo automatické vykazování údajů. Osoby povinné k dani budou moci vždy vystavovat elektronické faktury podle evropské normy. Jedná se o normu přijatou prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2017/1870⁵⁵ podle požadavku stanoveného ve směrnici 2014/55/EU. Vystavování a předávání elektronických faktur nelze podmiňovat předchozím povolením nebo potvrzením platnosti správcem daně členského státu, aby mohly být zaslány příjemci. Několika členským státům bylo povoleno zvláštní opatření k uplatňování povinné elektronické fakturace, pokud měly takový systém zúčtování zaveden. Tyto systémy mohou zmíněné členské státy používat pouze do 1. ledna 2028, čímž bude zajištěno jejich postupné sbližování se systémem EU pro digitální výkaznictví.

Aby se zajistilo, že osoby povinné k dani nebudou při vystavování elektronické faktury závislé na povolení příjemce, článek 232 se ve směrnici o DPH zrušuje.

Dále se ve směrnici o DPH mění definice elektronické faktury, aby byl tento pojem uveden do souladu s pojmem ve směrnici 2014/55/EU o elektronické fakturaci při zadávání veřejných

⁵⁵ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1870 ze dne 16. října 2017 o zveřejnění odkazu na evropskou normu pro elektronickou fakturaci a seznamu syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU.

zakázek, která upravuje elektronickou fakturaci v rámci transakcí mezi podniky a veřejnou správou (B2G). Při odkazování na elektronické faktury ve směrnici o DPH se bude proto odkazovat na strukturované elektronické faktury.

Lhůta pro vystavení faktur za dodání zboží a poskytnutí služeb uvnitř Společenství, na která se vztahuje přenesení daňové povinnosti: článek 222

V případě dodání zboží a poskytnutí služeb uvnitř Společenství osvobozených od daně a uskutečněných neusazenými osobami povinnými k dani, na něž se vztahuje přenesení daňové povinnosti, stanoví směrnice o DPH lhůtu pro vystavení elektronické faktury, která může činit až čtyřicet pět dní od okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění.

Nový systém výkaznictví vychází z myšlenky poskytování informací v reálném čase. Jelikož je vykazování založeno na vystavení faktury, takováto lhůta nadměrně zpožďuje doručení informací o těchto dodáních a poskytnutích správci daně. Z tohoto důvodu článek 222 pro vystavení faktur v těchto případech stanoví lhůtu dvou dnů od uskutečnění zdanitelného plnění.

Zrušení možnosti vystavovat souhrnné faktury: článek 223

Cílem nového systému výkaznictví je poskytovat správcům daně informace o plněních téměř v reálném čase a podporovat používání elektronických faktur. Možnost vystavovat souhrnné faktury za kalendářní měsíc je v rozporu s těmito cíli. Z tohoto důvodu se článek 223 zrušuje, takže vystavovat souhrnné faktury nebude nadále možné.

Obsah faktur: článek 226

Cílem nového systému výkaznictví je poskytovat správcům daně potřebné informace a zároveň minimalizovat administrativní zátěž uloženou osobám povinným k dani. K dosažení druhé z uvedených cílů bude systém výkaznictví využívat vystavování elektronické faktury, kterým se proces vykazování zautomatizuje. Aby to však bylo možné, je nutné na faktuře uvést všechny údaje, které správci daně požadují pro splnění vykazovací povinnosti.

Z tohoto důvodu byl článek 226 změněn tak, aby bylo zajištěno, že ve faktuře budou uvedeny všechny údaje, které je třeba vykázat. Datovými prvky, které se přidávají do obsahu faktury, jsou identifikátor bankovního účtu, na který má být platba za fakturu připsána, dohodnutá data a částky jednotlivých plateb souvisejících s konkrétním plněním a v případě faktury, která mění původní fakturu, identifikace této původní faktury.

Zrušení zastaralých článků: článek 237

Článek 237 stanoví povinnost Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu pravidel fakturace. Jelikož tato povinnost již byla splněna⁵⁶, není důvod tento článek ve směrnici o DPH ponechávat.

Systém digitálního výkaznictví pro plnění uvnitř Společenství: články 262 až 271

Jedním z cílů iniciativy je nahradit zastaralá souhrnná hlášení systémem požadavků na digitální výkaznictví pro plnění uvnitř Společenství, který bude poskytovat rychlejší informace o jednotlivých plněních a ve vyšší kvalitě. Tyto informace budou použity do systémů členských států pro analýzu rizik, aby jim pomohly v boji proti podvodům v oblasti DPH souvisejícím s obchodem uvnitř Společenství, zejména podvodům na bázi chybějícího obchodníka uvnitř Společenství. Za tímto účelem kapitola 6 hlavy XI, která se týkala souhrnných hlášení, nyní odkazuje na požadavky na digitální výkaznictví a její nový oddíl 1 na požadavky na digitální výkaznictví pro plnění uvnitř Společenství.

Požadavky na digitální vykazování plnění uvnitř Společenství se budou vztahovat na stejná plnění, která byla předmětem souhrnných hlášení, s výjimkou režimu *call-off stock* za podmínek stanovených v článku 17a, které postupně přestanou existovat. Z tohoto důvodu se v článku 262 zrušuje druhý odstavec. Do souhrnných hlášení a následně do požadavků na digitální výkaznictví budou navíc zahrnuta také dodání zboží a poskytnutí služeb, na něž se vztahuje mechanismus přenesení daňové povinnosti podle článku 194.

Článek 263 stanoví hlavní prvky nového systému digitálního výkaznictví: informace musí být předávány na základě jednotlivých plnění, lhůta pro předání údajů činí dva pracovní dny po vystavení faktury nebo po datu, kdy měla být faktura vystavena, pokud osoba povinná k dani nesplnila svou povinnost fakturu vystavit, předání údajů musí být provedeno elektronicky a členské státy zajistí pro toto předání prostředky. Informace může podat přímo osoba povinná k dani nebo třetí osoba jejím jménem.

Předání údajů lze uskutečnit podle evropské normy. Členské státy mohou stanovit předávání údajů z elektronických faktur vystavených i v jiném formátu, pokud zároveň umožní používání evropské normy. Datové formáty povolené členskými státy budou muset v každém případě zaručit interoperabilitu s evropskou normou.

Toto ustanovení poskytuje členským státům a osobám povinným k dani flexibilitu při používání různých datových formátů pro předávání údajů. Stanoví však alespoň jednu normu, která bude přijata všemi členskými státy, a umožňuje tak společností předkládat údaje o plněních uvnitř Společenství podle evropské normy v kterémkoli členském státě, aniž by se musely přizpůsobovat různým systémům výkaznictví.

⁵⁶ Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o zhodnocení pravidel fakturace podle směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (COM(2020) 47).

První odstavec článku 264 stanoví informace, které je třeba u každého plnění uvést. V podstatě se jedná o tytéž informace, které bylo nutné předkládat v souhrnných hlášeních, avšak uváděné podrobně u jednotlivých plnění namísto souhrnných informací podle pořizovatelů a příjemců. Byla však přidána nová pole, která mají zlepšit odhalování podvodů. Těmito novými poli jsou odkaz na předchozí fakturu v případě opravy faktur, identifikace bankovního účtu, na který má být platba za fakturu připsána, a data dohodnutá pro úhradu částky za dané plnění. V zájmu úplné standardizace a interoperability přijme Komise prováděcí pravidla, která za tímto účelem definují jednotnou elektronickou zprávu.

Článek 266 umožnil členským státům požadovat další údaje o plněních uvnitř Společenství. Tato možnost je v rozporu s požadovanou harmonizací v této oblasti. Z tohoto důvodu se tento článek ve směrnici o DPH zrušuje, takže daňoví poplatníci budou při uskutečnění plnění uvnitř Společenství předkládat vždy stejné informace bez ohledu na to, ve kterém členském státě se plnění uskuteční.

Článek 268 ukládá členským státům povinnost shromažďovat údaje od daňových poplatníků, kteří na jejich území uskutečňují pořízení zboží uvnitř Společenství nebo plnění, jež se za taková pořízení považují. Shromažďování těchto údajů bylo pro členské státy v rámci souhrnných hlášení nepovinné.

Nahrazení souhrnných hlášení novým systémem digitálního výkaznictví vyžaduje změnu některých článků směrnice o DPH, které obsahovaly odkazy na souhrnná hlášení, tak aby byly nahrazeny odkazem na nový systém výkaznictví. To je případ článků 42, 138a, 262, 265 a 267. Ostatní články, které upravovaly aspekty souhrnných hlášení a v novém systému výkaznictví již nejsou nutné, byly zrušeny. Jedná se o články 266, 269, 270 a 271.

Systém digitálního výkaznictví pro dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu uskutečněná na území jednoho členského státu: články 271a až 273

Kromě nahrazení souhrnných hlášení novým systémem digitálního výkaznictví u plnění uvnitř Společenství je cílem iniciativy dosáhnout harmonizace stávajících a budoucích systémů vykazování dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu uskutečněná na území členského státu, aby se předešlo administrativní zátěži, kterou tento roztržitý rámec představuje pro osoby povinné k dani, jež působí na přeshraničním základě. Tyto systémy budou uvedeny do souladu se systémem digitálního výkaznictví určeným pro plnění uvnitř Společenství, čímž se zjednoduší dodržování předpisů pro daňové poplatníky, kteří budou moci poskytovat údaje požadované pro domácí plnění i plnění uvnitř Společenství ve společném formátu v kterémkoli členském státě.

Této harmonizace je dosaženo pravidly obsaženými v novém oddíle 2 kapitoly 6 hlavy XI.

První odstavec článku 271a umožňuje členským státům zavést systém vykazování dodání zboží a poskytnutí služeb mezi osobami povinnými k dani na jejich území. Druhý odstavec článku 271a umožňuje členským státům zavést systémy vykazování pro jakýkoli jiný typ plnění. Tento druhý odstavec se vztahuje například na vykazování dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskutečněná osobou povinnou k dani soukromé osobě.

Je třeba uvést, že článek 271a představuje pro členské státy možnost, nikoli povinnost. Pokud se však rozhodnou zavést systém výkaznictví podle prvního odstavce uvedeného článku, tj. systém vykazování plnění mezi osobami povinnými k dani na území jejich členského státu, bude muset tento systém splňovat prvky stanovené v článku 271b.

Prvky systému výkaznictví podle článku 271b jsou podobné systému určenému pro plnění uvnitř Společenství: vykazování jednotlivých plnění, předávání údajů dva pracovní dny po vystavení faktury nebo po datu, kdy měla být faktura vystavena, pokud osoba povinná k dani nesplnila svou povinnost vystavit fakturu, možnost předávání údajů přímo osobou povinnou k dani nebo prostřednictvím poskytovatele služeb a možnost předávání údajů podle evropské normy. K předávání údajů mohou dát členské státy osobám povinným k dani k dispozici další nástroje. Cílem je opět poskytnout členským státům a osobám povinným k dani dostatečnou flexibilitu při používání různých metod předávání údajů, a zároveň stanovit alespoň jednu normu, která bude přijata všemi členskými státy, a umožnit tak společně předkládat údaje podle evropské normy v kterémkoli členském státě, aniž by se musely přizpůsobovat různým systémům výkaznictví.

Bude nutné ověřit, zda reforma systému výkaznictví dosáhne svých cílů, tj. snížení výpadku příjmů z DPH a snížení nákladů osob povinných k dani plynoucích z roztržitéstí těchto systémů. Z tohoto důvodu článek 271c vyžaduje, aby Komise do března 2033 předložila zprávu hodnotící výsledky dosažené touto reformou a v případě nutnosti návrh na odstranění omezení a návrh na další harmonizaci vnitrostátního výkaznictví. Tato lhůta umožní systémy výkaznictví vyhodnotit, jakmile budou plně zavedeny, přičemž je zohledněna skutečnost, že k úplnému přizpůsobení harmonizovaným požadavkům nemusí dojít dříve než v roce 2028.

K dosažení harmonizace systémů výkaznictví nestačí, aby byly budoucí systémy zavedeny podle prvků stanovených v této iniciativě. Členské státy, které již mají pro tato plnění systém výkaznictví zaveden, ho budou muset přizpůsobit prvkům harmonizovaného systému výkaznictví. Za tímto účelem iniciativa požaduje, aby toto přizpůsobení proběhlo nejpozději do roku 2028.

Článek 273 nadále ponechává členským státům volnost při ukládání povinností, které považují za nezbytné k zajištění správného výběru daně a k předcházení daňovým únikům. Tato svoboda je však omezena ve vztahu k vykazovacím povinnostem, které lze zavést pouze podle ustanovení hlavy XI kapitoly 6 s ohledem na plnění, která spadají do jejich oblasti působnosti.

Jednotná registrace k DPH a zlepšení stávajících pravidel elektronického obchodování a režimu ziskové přírážky

Stávající právní předpisy v oblasti DPH byly pozměněny a objasněny, jak je uvedeno níže.

Při přechodu k zásadě zdanění v místě určení a v souladu s článkem 4 směrnice Rady (EU) 2022/542, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a (EU) 2020/285, pokud jde o sazby DPH⁵⁷, se ustanovení čl. 14 odst. 4 bodu 1 písm. a) mění tak, aby byla definice prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství rozšířena i na použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a

⁵⁷ Směrnice Rady (EU) 2022/542 ze dne 5. dubna 2022, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a (EU) 2020/285, pokud jde o sazby daně z přidané hodnoty.

starožitnosti. Mimoto se zrušuje článek 35, a proto se tato dodání zdaňují v místě určení v souladu s čl. 33 písm. a). Při vykazování těchto prodejů na dálku lze proto uplatnit zjednodušený režim jednoho správního místa, čímž se dále minimalizuje nutnost registrace v několika členských státech.

Aby se omezily možnosti vyhýbání se daňovým povinnostem v oblasti DPH, nový článek 39a stanoví, že dodání uměleckých děl a starožitností bez odeslání nebo přepravy (nebo dodání, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná a končí v téže členské státě) se zdaňuje v místě, kde je usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje pořizovatel.

Použití pravidla o domnělém dodavateli se rozšiřuje úpravami článku 14a. Zejména pokud jde o dodání zboží uskutečněná v rámci EU, mění se odstavec 2tak, aby rozšířil použití pravidla o domnělém dodavateli. V rámci rozšířené oblasti působnosti se pravidlo o domnělém dodavateli bude nyní vztahovat na všechna dodání zboží v rámci EU, která jsou usnadněna elektronickým rozhraním, bez ohledu na to, kde je usazen původní dodavatel a jaký je status kupujícího. Navíc se doplňuje nový odstavec 3, který stanoví použití pravidla o domnělém dodavateli na některá přemístění vlastního zboží, jež jsou usnadněna prostřednictvím elektronického rozhraní.

Ustanovení směrnice o DPH týkající se režimu *call-off stock* se mění tak, že se zavádí konečné datum 31. prosince 2024, po kterém již nelze v rámci tohoto režimu provádět žádná nová přemístění zásob. Článek 17a, který upravuje režim *call-off stock*, se dále mění doplněním nového odstavce, který upřesňuje, že tento článek pozbude platnosti s účinkem od 31. prosince 2025. Smyslem těchto změn je zohlednit skutečnost, že stávající režim *call-off stock* již nebude nutný, neboť nový zjednodušený režim jednoho správního místa pro přemístění vlastního zboží je komplexní a zahrnuje přeshraniční pohyby zboží, na něž se v současné době vztahuje právě režim *call-off stock*.

Článek 59c stanoví prahovou hodnotu 10 000 EUR za kalendářní rok, pod níž může přeshraniční poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb (TBE) a prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, jež jsou uskutečněny poskytovatelem nebo dodavatelem usazeným v EU, který je usazen pouze v jednom členském státě, být i nadále předmětem DPH v členském státě, v němž je usazena osoba povinná k dani, jež služby TBE poskytuje, nebo v němž se toto zboží nachází v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy. Nyní je jasně stanoveno, že kromě přeshraničního poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb se do této prahové hodnoty započítává pouze prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, které je dodáno z členského státu, v němž je osoba povinná k dani usazena.

Změna článku 66 pomáhá objasnit okamžik uskutečnění zdanitelného plnění u dodání zboží a poskytnutí služeb podle zjednodušeného režimu Unie a režimu mimo Unii v rámci jednoho správního místa.

Nový odstavec 1a článku 143 stanoví přijetí prováděcího aktu, kterým se zavedou zvláštní opatření k zabránění některým formám daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, a to lepším zajištěním správného používání a procesu ověřování identifikačního čísla pro DPH dodavatele nebo zprostředkovatele jednajícího na jeho účet v rámci jednoho

správného místa pro dovoz, které je nutné pro uplatnění osvobození od daně stanovené v čl. 143 odst. 1 písm. ca).

Aby se dále minimalizovala nutnost registrace v členském státě, kde dochází ke zdanění domácího dodání zboží mezi podniky, změna v článku 194 ukládá členským státům povinnost uznat použití mechanismu přenesení daňové povinnosti, pokud dodavatel, který není usazen pro účely DPH v členském státě, v němž je daň splatná, dodává zboží osobě, která je v tomto členském státě identifikována pro účely DPH. Tato reforma zajistí, aby se v takovém případě nemusel dodavatel, který není v daném členském státě identifikován, v tomto státě registrovat. Úprava dále vylučuje z povinného uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti dodání zboží v režimu ziskové přírážky. Aby se zajistila odpovídající kontrola zboží, musí být tento typ dodání nyní uveden v souhrnném hlášení podle článku 262.

Jelikož se nový zjednodušený režim jednoho správního místa pro přemístění vlastního zboží vztahuje na přeshraniční pohyby zboží, na něž se v současné době vztahuje režim *call-off stock*, zrušují změny v čl. 243 odst. 3 a v čl. 262 odst. 2 ustanovení směrnice o DPH týkající se režimu *call-off stock* s účinkem od 1. ledna 2026, neboť již nejsou zapotřebí. Jak již bylo uvedeno, pro dokončení dodání v režimu *call-off stock* uskutečněných do 31. prosince 2024 se stanoví období dvanácti měsíců.

Změna v článku 359 rozšiřuje oblast působnosti režimu mimo Unii v rámci jednoho správního místa na poskytování služeb ze strany podniků mimo EU všem osobám nepovinným k dani, třebaže nemají bydliště ani se obvykle nezdržují v určitém členském státě.

Změna v článku 365 upřesňuje lhůtu, do níž lze provést změny v příslušných přiznáních k dani v režimu mimo Unii v rámci jednoho správního místa. Změny lze nyní provádět v tomtéž přiznání, pokud k nim dojde přede dnem, do něhož mělo být přiznání podáno.

Pro účely režimu Unie v rámci jednoho správního místa rozšiřují nové odstavce v článku 369a definici členského státu spotřeby tak, aby zahrnovala dodání zboží podle článků 36 (dodání zboží s instalací nebo montáží), 37 (dodání zboží na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku) a 39 (dodání plynu, elektřiny, tepelné nebo chladicí energie) a domácí dodání zboží.

V článku 369b je stanoveno, že pro výše uvedené typy dodání lze režim Unie v rámci jednoho správního místa použít také v případě, je-li toto zboží dodáno osobám nepovinným k dani (nebo osobám povinným k dani nebo právnickým osobám nepovinným k dani, jejichž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2006/112/ES). Tento režim lze mimoto uplatnit i na domácí dodání zboží v režimu ziskové přírážky jakékoli jiné osobě povinné k dani, které v rámci režimu ziskové přírážky dodávají zboží obchodníci povinni k dani.

Změna v čl. 369g odst. 1 a nové odstavce mění obsah přiznání podaného v režimu Unie v rámci jednoho správního místa tak, aby bylo možné zahrnout výše uvedená dodání.

Změna v čl. 369g odst. 2 a nový odstavec 2a upřesňují informace, které mají být uvedeny v přiznání podaném v režimu Unie v rámci jednoho správního místa v souvislosti s výše uvedenými dodáními, a uvádějí, že dodání zboží s nulovou sazbou a dodání jinak osvobozená od daně spadají do režimu Unie, a proto se rovněž vykazují.

Změna v čl. 369g odst. 3 uvádí, že příznání podané v režimu Unie v rámci jednoho správního místa zahrnuje poskytnutí služeb s nulovou sazbou a poskytnutí jinak osvobozená od daně, na něž se vztahuje zvláštní režim.

Úprava v čl. 369g odst. 4 jasně stanoví, že změny příznání k dani v režimu Unie v rámci jednoho správního místa po uplynutí lhůty, v níž mělo být příznání podáno, je třeba provést v následném příznání k dani.

Změna v článku 369j stanoví, že v příznání k dani v režimu Unie v rámci jednoho správního místa není možný odpočet, DPH se však vrací v souladu s příslušným režimem vracení daně.

Nový odstavec v článku 369m zavádí povinnost používat režim jednoho správního místa pro dovoz u elektronických rozhraní, která jako domnělý dodavatel usnadňují určitý prodej na dálku u dováženého zboží.

Článek 369p se mění tak, aby stanovil, že před zahájením používání zvláštního režimu jednoho správního místa pro dovoz (IOSS) musí osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel určený jejím jménem oznámit členskému státu identifikace status osoby povinné k dani jako domnělého dodavatele, pokud jde o prodej zboží dovezeného do EU na dálku.

Úprava v článku 369r a nové odstavce stanoví, že pokud osoba povinná k dani porušuje pravidla režimu jednoho správního místa pro dovoz, bude z tohoto režimu vyňata, ledaže je povinna tento režim používat jako domnělý dodavatel. Pokud tento domnělý dodavatel soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu, budou mu namísto vyloučení z režimu uloženy jiné sankce.

Změna v čl. 369t odst. 2 upřesňuje lhůtu, do níž lze provést změny v příslušných příznáních k dani pro režim jednoho správního místa pro dovoz. Je-li třeba provést změny po uplynutí lhůty, v níž mělo být příznání k dani podáno, musí se provést v následném příznání.

Změna článku 369w stanoví, že se v rámci zvláštního režimu neprovádí odpočet DPH, nýbrž její vrácení v souladu s příslušným režimem vracení daně.

Nové články 369xa až 369xk stanoví používání nového režimu, který je konkrétně navržen tak, aby zjednodušil povinnosti týkající se dodržování předpisů v oblasti DPH v souvislosti s některými přemístěními vlastního zboží.

Článek 369xa stanoví definice, které se na nový režim pro přemístění vlastního zboží vztahují. Ze zvláštního režimu je vyňat investiční majetek nebo zboží, u něhož není možný plný odpočet daně v členském státě, v němž se uskuteční jeho pořízení uvnitř Společenství.

Článek 369xb vymezuje oblast působnosti režimu. Každá osoba povinná k dani, která uskutečňuje přemístění vlastního zboží, definované v článku 369xa, se může zaregistrovat k používání tohoto zvláštního režimu a v takovém případě se tento zvláštní režim vztahuje na všechna příslušná přemístění.

Článek 369xc vyžaduje, aby osoby povinné k dani, které tento režim využívají, vyrozuměly elektronickými prostředky svůj členský stát identifikace v případě, že zahájí, ukončí nebo příslušným způsobem pozmění své zdanitelné činnosti, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.

Článek 369xd stanoví, že osoba povinná k dani používající tento zvláštní režim je pro účely přemístění, na něž se tento režim vztahuje, registrována pouze v jednom členském státě identifikace. Pro účely identifikace ve zvláštním režimu pro přemístění vlastního zboží použije členský stát identifikace osobní identifikační číslo pro DPH, které již bylo osobě povinné k dani přiděleno pro účely plnění jejích povinností v rámci vnitřního systému.

Článek 369xe stanoví okolnosti, za nichž jsou osoby povinné k dani, které režim pro přemístění vlastního zboží používají, z tohoto režimu vyňaty, mimo jiné v případě, že soustavně porušují pravidla režimu nebo ukončí příslušné činnosti.

Článek 369xf stanoví, že se přiznání k dani podává každý měsíc elektronickými prostředky, a to i v případě, že se neuskutečnila žádná příslušná činnost.

Článek 369xg popisuje informace, které musí měsíční přiznání k dani obsahovat, a stanoví, že změny těchto přiznání k dani po uplynutí lhůty, kdy mělo být přiznání podáno, musí být provedeny v následujícím přiznání k dani.

Článek 369xh stanoví požadavky týkající se měny, která má být v přiznání k dani použita.

Článek 369xi stanoví, že v případě přemístění vlastního zboží v rámci režimu je pořízení uvnitř Společenství osvobozeno od daně v členském státě, do něhož je zboží odesláno nebo přepraveno.

Článek 369xj stanoví, že ve výše uvedeném přiznání k dani není možný odpočet, ale že DPH má být vrácena v souladu s příslušným režimem vracení daně nebo odečtena jako vstup ve vnitrostátním daňovém přiznání daného členského státu v případě, že osoba povinná k dani je již identifikována pro účely DPH v členském státě, pokud jde o činnosti, na něž se zvláštní režim nevztahuje.

Článek 369xk ukládá osobám povinným k dani, které používají zvláštní režim pro přemístění vlastního zboží, povinnost vést záznamy.

Návrh

SMĚRNICE RADY,**kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozvoj digitální ekonomiky významně ovlivnil fungování systému DPH v Unii, který není přizpůsoben novým digitálním obchodním modelům a neumožňuje plně využívat údaje, které digitalizace vytváří. Směrnice Rady 2006/112/ES³ by měla být změněna tak, aby tento vývoj zohledňovala.
- (2) Povinnosti v oblasti vykazování DPH by měly být upraveny tak, aby řešily výzvy spojené s ekonomikou platform a snížily nutnost vícenásobné registrace k DPH v Unii.
- (3) Ztráta příjmů z DPH, tzv. „výpadek příjmů z DPH“, se v roce 2020 v Unii odhadovala na 93 miliard EUR⁴, z čehož je významná část způsobena podvody, zejména podvody na bázi chybějícího obchodníka uvnitř Společenství⁵, odhadovanými v rozmezí 40–60 miliard EUR⁶. V závěrečné zprávě Konference o budoucnosti Evropy vyzývají občané k „harmonizaci a koordinaci daňových politik v rámci členských států EU s

¹ Úř. věst. C , , s. .² Úř. věst. C , , s. .³ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).⁴ Výpadkem příjmů z DPH je celkový rozdíl mezi očekávanými příjmy z DPH na základě právních předpisů o DPH a doplňkových předpisů a skutečně vybranou částkou: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en.⁵ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>.⁶ Evropský účetní dvůr: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_CS.pdf.

cílem zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem“ a k „podpoře spolupráce mezi členskými státy EU s cílem zajistit, aby všechny společnosti v EU platily svůj spravedlivý podíl na daních“. Iniciativa „DPH v digitálním věku“ je s těmito cíli v souladu.

- (4) Aby se zvýšil výběr daně z přeshraničních plnění a ukončila se stávající roztržičnost vyplývající ze zavádění rozdílných systémů vykazování v členských státech, měla by být stanovena pravidla pro požadavky Unie na digitální výkaznictví. Tato pravidla by měla správcům daně poskytovat informace na základě jednotlivých plnění, aby se umožnilo křížové porovnávání údajů, zvýšila se kontrolní schopnost správců daně a vytvořil se odrazující účinek od nedodržování předpisů a zároveň se snížily náklady na dodržování předpisů pro podniky působící v různých členských státech a odstranily překážky v rámci vnitřního trhu.
- (5) Aby se usnadnila automatizace procesu vykazování jak pro osoby povinné k dani, tak pro správce daně, měla by být plnění, která se mají správcům daně hlásit, dokumentována elektronicky. Elektronická fakturace by se měla stát standardním systémem pro vystavování faktur. Členské státy by však měly mít možnost povolit u domácích dodání zboží a poskytnutí služeb i jiné prostředky. Vystavení elektronické faktury dodavatelem či poskytovatelem a její předání pořizovateli či příjemci by nemělo být podmíněno předchozím povolením nebo ověřením správcem daně.
- (6) Definice elektronické faktury by měla být uvedena do souladu s definicí použitou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU⁷, aby bylo v oblasti vykazování DPH dosaženo standardizace.
- (7) Aby mohl být systém vykazování DPH účinně uplatňován, je nutné, aby se informace dostaly ke správci daně neprodleně. Lhůta pro vystavení faktury u přeshraničních plnění by proto měla být stanovena na dva pracovní dny po uskutečnění zdanitelného plnění.
- (8) Elektronická faktura by měla umožnit automatizovaný přenos údajů potřebných pro účely kontroly správci daně. Za tímto účelem by elektronická faktura měla obsahovat všechny údaje, které je třeba předat správci daně později.
- (9) Zavedení elektronické faktury jako standardního způsobu dokumentace plnění pro účely DPH by nebylo možné, pokud by použití elektronické faktury nadále podléhalo souhlasu příjemce. Proto by se při vystavování elektronických faktur tento souhlas již neměl vyžadovat.
- (10) Komise splnila svou povinnost předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu pravidel fakturace platných od 1. ledna 2013, a zejména pak o rozsahu, v jakém skutečně vedla ke snížení administrativní zátěže podniků, jak požaduje článek 237 směrnice 2006/112/ES. Jelikož tato povinnost již byla splněna, měla by být z uvedené směrnice vypuštěna.
- (11) Povinnost předkládat souhrnná hlášení pro vykazování plnění uvnitř Společenství by měla být zrušena, neboť požadavky na digitální vykazování plnění uvnitř Společenství

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 133, 6.5.2014, s. 1).

se v rámci své oblasti působnosti vztahují na stejná plnění, avšak s tím rozdílem, že poskytují rychlejší a podrobnější informace. Požadavky na digitální výkaznictví se vztahují na stejná plnění jako souhrnná hlášení s výjimkou plnění v režimu *call-off stock* podle článku 17a směrnice 2006/112/ES, která by se měla vykazovat prostřednictvím přiznání k dani v rámci jednoho správního místa.

- (12) Aby se osobám povinným k dani usnadnilo předávání fakturačních údajů, měly by členské státy dát osobám povinným k dani k dispozici nezbytné prostředky pro toto předávání, které by měly umožnit, aby údaje zasílala přímo osoba povinná k dani nebo třetí osoba jejím jménem.
- (13) Ačkoli by informace, které mají být předávány prostřednictvím požadavků na digitální vykazování plnění uvnitř Společenství, měly být podobné těm, které byly předávány prostřednictvím souhrnných hlášení, je nutné vyžadovat, aby osoby povinné k dani poskytovaly i další údaje, včetně bankovních údajů a částek plateb, aby správci daně mohli sledovat nejen zboží, ale i finanční toky.
- (14) Je třeba se vyhnout uložení zbytečné administrativní zátěže osobám povinným k dani, které působí v různých členských státech. Proto by tyto osoby povinné k dani měly mít možnost poskytovat požadované informace svým správcům daně pomocí evropské normy stanovené v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2017/1870⁸, jež splňuje požadavek stanovený v čl. 3 odst. 1 směrnice 2014/55/EU na vytvoření evropské normy pro sémantický datový model základních prvků elektronické faktury. Členské státy by měly mít možnost stanovit další způsoby vykazování údajů, které by mohly být pro určité osoby povinné k dani snazší.
- (15) Aby bylo dosaženo nezbytné harmonizace při vykazování údajů o plněních uvnitř Společenství, měly by být vykazované informace ve všech členských státech stejné, aniž by členské státy mohly požadovat další údaje.
- (16) Důležitým prvkem v boji proti podvodům v oblasti DPH v souvislosti s plněními uvnitř Společenství je porovnání údajů nahlášených dodavatelem či poskytovatelem s údaji vykázanými pořizovatelem či příjemcem. Za tímto účelem by pořizovatel zboží a příjemce služby měli mít povinnost vykazovat údaje o svých plněních uvnitř Společenství.
- (17) Řada členských států zavedla rozdílné požadavky na vykazování plnění na svém území, což vede ke značné administrativní zátěži pro osoby povinné k dani, které působí v různých členských státech, neboť musí své účetní systémy přizpůsobit tak, aby tyto požadavky splňovaly. Aby se předešlo nákladům, které z těchto rozdílů plynou, měly by systémy zavedené v členských státech pro vykazování dodání zboží a poskytnutí služeb za úplaty mezi osobami povinnými k dani na jejich území splňovat stejné prvky jako systém zavedený pro plnění uvnitř Společenství. Členské státy by měly zajistit elektronické prostředky pro předávání informací a stejně jako v případě plnění uvnitř Společenství by mělo být možné, aby osoba povinná k dani předkládala údaje v souladu s evropskou normou stanovenou v prováděcím rozhodnutí (EU)

⁸ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1870 ze dne 16. října 2017 o zveřejnění odkazu na evropskou normu pro elektronickou fakturaci a seznamu syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU (Úř. věst. L 266, 17.10.2017, s. 19).

2017/1870, třebaže příslušný členský stát mohl pro předávání údajů stanovit i další prostředky. Mělo by být možné, aby údaje zasílala přímo osoba povinná k dani, nebo třetí osoba jejím jménem.

- (18) Členské státy by neměly mít povinnost zavést požadavek na digitální výkaznictví pro dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu mezi osobami povinnými k dani na jejich území. Pokud však takový požadavek v budoucnu zavedou, měly by jej uvést do souladu s požadavky na digitální vykazování plnění uvnitř Společenství. Členské státy, které již pro tato plnění systém výkaznictví zavedly, by měly tento systém přizpůsobit tak, aby bylo zajištěno, že údaje jsou vykazovány v souladu s požadavky na digitální vykazování plnění uvnitř Společenství.
- (19) Za účelem vyhodnocení účinnosti požadavků na digitální výkaznictví by Komise měla vypracovat hodnotící zprávu, v níž posoudí dopad požadavků na digitální výkaznictví na snížení výpadku příjmů z DPH a na náklady na provádění a dodržování předpisů u osob povinných k dani a správců daně, aby bylo možné ověřit, zda systém dosáhl svých cílů, nebo zda vyžaduje další úpravy.
- (20) Členské státy by měly mít možnost i nadále zavádět další opatření k zajištění správného výběru DPH a k zabránění daňovým únikům. Neměly by však mít možnost ukládat v oblasti vykazování plnění další povinnosti nad rámec požadavků na digitální výkaznictví.
- (21) Ekonomika platform způsobila určité potíže při uplatňování pravidel DPH, zejména stanovení daňového statusu poskytovatele služby a rovných podmínek mezi malými a středními podniky a ostatními podniky.
- (22) Ekonomika platform vedla k neodůvodněnému narušení hospodářské soutěže mezi dodáními zboží a poskytnutími služeb prostřednictvím online platform, která unikají zdanění DPH, a dodáními a poskytnutími v tradiční ekonomice, která jsou předmětem DPH. Narušení se nejvíce projevilo ve dvou největších odvětvích ekonomiky platform hned za elektronickým obchodem, a to v odvětví krátkodobého pronájmu ubytování a v odvětví přepravy cestujících.
- (23) Je proto nezbytné stanovit pravidla, která by řešila narušení hospodářské soutěže v odvětví krátkodobého pronájmu ubytování a přepravy cestujících tím, že se změní úloha, kterou platformy sehrávají při výběru DPH (stanou se „domnělým poskytovatelem“). V rámci tohoto modelu by platformy měly být povinny účtovat DPH v případech, kdy je daň splatná, ale původní poskytovatel ji neúčtuje, jelikož je například fyzickou osobou nebo osobou povinnou k dani využívající zvláštní režim pro malé podniky.
- (24) Členské státy různě vykládají místo poskytnutí usnadňující služby poskytované platformami osobám nepovinným k dani. Proto je nutné toto pravidlo objasnit.
- (25) Některé členské státy využívají k osvobození krátkodobého pronájmu ubytování od daně ustanovení čl. 135 odst. 2 směrnice 2006/112/ES, zatímco jiné nikoli. Aby bylo zajištěno rovné zacházení a jednotnost a zároveň se nadále řešilo narušení hospodářské soutěže v odvětví ubytování, mělo by být jasně stanoveno, že se toto osvobození nevztahuje na krátkodobé pronájmy ubytování. Kritéria použitá pro určení krátkodobých pronájmů ubytování, u nichž se má za to, že mají podobnou funkci jako v hotelnictví, se použijí pouze pro účely této směrnice a nejsou jimi dotčeny definice použité v jiných právních předpisech Unie. Tato směrnice proto nezakládá unijní definici krátkodobého pronájmu ubytování.

- (26) Aby se předešlo tomu, že platformy uskutečňující domnělá poskytnutí služeb budou neúmyslně zahrnuty do zvláštního režimu pro cestovní kanceláře nebo naopak, měla by být plnění, u nichž je platforma domnělým poskytovatelem, z tohoto zvláštního režimu vyňata.
- (27) Tímto návrhem nejsou dotčena pravidla stanovená jinými právními akty Unie, zejména nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách)⁹, upravujícím další aspekty poskytování služeb prostřednictvím online platform, jako jsou povinnosti vztahující se na poskytovatele online platform umožňujících spotřebitelům uzavírat smlouvy s obchodníky na dálku.
- (28) Směrnice Rady (EU) 2017/2455¹⁰ a 2019/1995¹¹ změnily směrnici 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH, jimiž se řídí zdanění přeshraničního elektronického obchodu mezi podniky a spotřebiteli v Unii. Tyto pozměňující směrnice omezily narušení hospodářské soutěže, zlepšily správní spolupráci a zavedly řadu zjednodušení. Změny zavedené těmito směrnicemi, které platí od 1. července 2021, byly sice z velké části úspěšné, byla však zjištěna potřeba určitých zlepšení.
- (29) Za tímto účelem by měla být objasněna některá stávající pravidla. Patří sem i pravidlo pro výpočet prahové hodnoty 10 000 EUR za kalendářní rok stanovené v článku 59c směrnice 2006/112/ES, pod níž může poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb (TBE) a prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, jež jsou uskutečněny dodavatelem nebo poskytovatelem usazeným v Unii, který je usazen pouze v jednom členském státě, být i nadále předmětem DPH v členském státě, v němž je usazena osoba povinná k dani, jež služby TBE poskytuje, nebo v němž se toto zboží nachází v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy. Článek 59c směrnice 2006/112/ES by měl být změněn tak, aby bylo zajištěno, že do výpočtu prahové hodnoty 10 000 EUR bude zahrnut pouze prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, které je dodáno z členského státu, v němž je osoba povinná k dani usazena, nikoli však prodej na dálku uskutečněný ze zásob zboží v jiném členském státě.
- (30) Směrnice 2006/112/ES by měla být rovněž změněna tak, aby bylo jasné stanoveno, že do oblasti působnosti zvláštního režimu pro služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství (režim mimo Unii) spadají všechna poskytnutí služeb mezi podniky a spotřebiteli uskutečněná v Unii osobami povinnými k dani usazenými mimo Unii, a nikoli pouze poskytnutí služeb příjemcům usazeným v Unii. V návaznosti na zavedení nových pravidel pro sazby DPH směrnicí Rady (EU)

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1).

¹⁰ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

¹¹ Směrnice Rady (EU) 2019/1995 ze dne 21. listopadu 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o ustanovení týkající se prodeje zboží na dálku a určitých domácích dodání zboží.

2022/542¹² a předpokládaný vstup nových pravidel pro malé a střední podniky v platnost¹³ a s cílem zahrnout osvobození od daně podle článku 151 směrnice 2006/112/ES týkající se dodání zboží a poskytnutí služeb mimo jiné v rámci diplomatických a konzulárních vztahů a některým dalším mezinárodním organizacím je rovněž nezbytné rozšířit režim Unie v rámci jednoho správního místa podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 3 směrnice 2006/112/ES tak, aby do oblasti působnosti tohoto režimu spadala dodání zboží a poskytnutí služeb s nulovou sazbou a dodání a poskytnutí osvobozená od daně, jako jsou dodání a poskytnutí uskutečněná malými a středními podniky. Směrnice 2006/112/ES by měla být navíc změněna tak, aby jasně stanovila lhůtu, ve které může osoba povinná k dani využívající zvláštní režimy provést změny v příslušných přiznáních k dani v rámci všech tří stávajících zjednodušených režimů: režimu mimo Unii a režimu Unie v rámci jednoho správního místa (OSS) a dovozního režimu v rámci jednoho správního místa (IOSS). Toto upřesnění umožní osobám povinným k dani registrovaným k používání těchto režimů provádět opravy příslušných přiznání k dani až do lhůty pro podání těchto přiznání. V neposlední řadě by měl být jasně stanoven okamžik vzniku zdanitelného plnění u dodání zboží a poskytnutí služeb ve zjednodušeném režimu Unie a zjednodušeném režimu mimo Unii v rámci jednoho správního místa, aby se předešlo rozdíům v uplatňování pravidel mezi jednotlivými členskými státy.

- (31) Identifikace pro účely DPH je obecně vyžadována v každém členském státě, kde dochází ke zdanitelným plněním. Aby se však snížil počet případů, kdy je nutná vícenásobná registrace k DPH, zavedla směrnice (EU) 2017/2455 do směrnice 2006/112/ES řadu opatření, která mají nutnost vícenásobné registrace k DPH minimalizovat. Za účelem dalšího snížení nutnosti vícenásobné registrace k DPH byla stanovena řada rozšiřujících opatření na podporu cíle spočívajícího v jednotné registraci k DPH v Unii. Pro tato rozšiřující opatření by proto měla být stanovena pravidla.
- (32) Směrnice (EU) 2017/2455 rozšířila mimo jiné oblast působnosti zjednodušeného jednoho správního místa tak, aby se stalo jedním správním místem s rozšířenou funkcí, vztahujícím se na veškerá přeshraniční poskytnutí služeb osobám nepovinným k dani uskutečněná v Unii a veškerý prodej zboží na dálku uvnitř Společenství. Elektronická rozhraní, jako jsou elektronická tržiště a platformy, která se stávají domnělými dodavateli v případě určitých dodání zboží v Unii, mohou výjimečně přiznávat v režimu Unie v rámci jednoho správního místa i určitá domácí dodání zboží. Na podporu cíle jednotné registrace k DPH v Unii by měla být oblast působnosti režimu Unie v rámci jednoho správního místa dále rozšířena tak, aby zahrnovala i další dodání zboží, včetně domácích dodání zboží v Unii podniky spotřebitelům uskutečněných osobami povinnými k dani, které nejsou identifikovány pro účely DPH v členském státě spotřeby, čímž se zajistí, že se podniky nebudou muset registrovat k DPH v

¹² Směrnice Rady (EU) 2022/542 ze dne 5. dubna 2022, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a (EU) 2020/285, pokud jde o sazby daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 107, 6.4.2022, s. 1).

¹³ Směrnice Rady (EU) 2020/285 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky, a nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o správní spolupráci a výměnu informací za účelem sledování správného uplatňování zvláštního režimu pro malé podniky (Úř. věst. L 62, 2.3.2020, s. 13).

každém členském státě, v němž se toto dodání zboží spotřebitelům uskuteční. Oblast působnosti režimu Unie v rámci jednoho správního místa by měla být navíc rozšířena tak, aby zahrnovala i domácí dodání zboží jakékoli osobě v režimu ziskové přírážky, pokud toto zboží dodává osoba povinná k dani (obchodník povinný k dani), která není identifikována v členském státě, v němž se toto dodání zboží uskuteční. Tato změna by umožnila obchodníkům povinným k dani využívat zjednodušený režim jednoho správního místa a umožnila by přiznat a odvést daň splatnou za toto dodání v jednom členském státě identifikace prostřednictvím rozšířeného režimu Unie v rámci jednoho správního místa.

- (33) DPH obvykle vybírá a účtuje dodavatel zboží nebo poskytovatel služby. Za určitých okolností však mohou členské státy stanovit, že v rámci mechanismu přenesení daňové povinnosti je splatnou daň povinen účtovat příjemce zboží nebo služby, nikoli dodavatel či poskytovatel. Pro další podporu cíle jednotné registrace k DPH v Unii by měla být stanovena pravidla pro povinné uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti členskými státy v situacích, kdy dodavatel či poskytovatel není pro účely DPH usazen v členském státě, v němž je daň splatná. Dodavatel dodávající zboží nebo poskytovatel poskytující služby osobě identifikované pro účely DPH v členském státě, v němž je dodání zboží nebo poskytnutí služby zdanitelné, by měl být oprávněn uplatnit přenesení daňové povinnosti. Pro účely kontroly by tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb měla být vykázána v souhrnném hlášení.
- (34) Směrnice (EU) 2017/2455 zavedla do směrnice 2006/112/ES odpovědnost elektronických rozhraní, jako jsou elektronická tržiště a platformy, pokud vystupují jako domnělí dodavatelé, kteří usnadňují určitá dodání zboží spotřebitelům v Unii. Pokud jde o dodání zboží uskutečněné v Unii, pravidlo o domnělém dodavateli je v současné době omezeno na dodání zboží osobám nepovinným k dani, pokud toto zboží v Unii dodávají osoby povinné k dani neusazené v Unii. K zajištění rovných podmínek pro obchodníky z Unie a mimo Unii a minimalizace nákladů na přeshraniční podnikání v Unii by měla být přijata opatření, která dále sníží zátěž spojenou s dodržováním předpisů u prodejců v Unii, kteří působí prostřednictvím elektronických rozhraní. Podle rozšířené oblasti působnosti by pravidlo o domnělém dodavateli zahrnovalo všechna dodání zboží v Unii, která jsou usnadněna elektronickým rozhraním, bez ohledu na to, kde je usazen původní dodavatel, a bez ohledu na status kupujícího.
- (35) Směrnice (EU) 2017/2455 zavedla do směrnice 2006/112/ES zvláštní zjednodušení, tzv. režim jednoho správního místa pro dovoz (IOSS), jenž měl snížit zátěž spojenou s dodržováním předpisů o DPH při dovozu určitého zboží nízké hodnoty spotřebitelům v Unii. Osoby povinné k dani, které se rozhodnou zaregistrovat k používání režimu jednoho správního místa pro dovoz, se proto nemusí registrovat k DPH v každém členském státě, ve kterém se uskutečňuje způsobilý dovoz zboží spotřebitelům. Daň splatnou u těchto dodání lze místo toho přiznat a odvést v jednom členském státě prostřednictvím režimu jednoho správního místa pro dovoz. Za účelem další podpory a posílení souladu s předpisy o DPH u určitého dováženého zboží by měla být přijata opatření, která zavedou povinné používání režimu jednoho správního místa pro dovoz i pro elektronická rozhraní, jako jsou elektronická tržiště a platformy, pokud usnadňují dovoz určitého zboží spotřebitelům v Unii. Na osoby povinné k dani, které provozují elektronická rozhraní a které usnadňují výhradně domácí dodání zboží v členském státě usazení, by se však tato opatření vztahovat neměla.
- (36) K zajištění jednotných podmínek pro provádění směrnice 2006/112/ES by měly být Komisi svěřeny pravomoci k zajištění správného používání a procesu ověřování

identifikačních čísel pro DPH v rámci režimu jednoho správního místa pro dovoz pro účely osvobození od daně, které uvedená směrnice stanoví. Toto zmocnění by mělo Komisi umožnit přijmout prováděcí akt k zavedení zvláštních opatření, která by měla zabránit některým formám daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Tato zvláštní opatření zahrnují mimo jiné propojení jedinečného čísla zásilky s identifikačním číslem pro DPH v rámci režimu jednoho správního místa pro dovoz. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s přezkumným postupem podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹⁴ a za tímto účelem by výborem měl být výbor zřízený podle článku 58 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 904/2010¹⁵.

- (37) Registrace dodavatele či poskytovatele k DPH se vyžaduje, pokud tento dodavatel nebo poskytovatel není identifikován pro účely DPH v členském státě, v němž je daň splatná. Zejména přemístění vlastního zboží osoby povinné k dani do jiného členského státu, mimo jiné pro účely činnosti této osoby související s elektronickým obchodováním, vyžaduje registraci v členských státech, z nichž a do nichž je zboží přemístěno. V souladu s cílem jednotné registrace k DPH v Unii by se měly dále omezit případy, kdy je vyžadována vícenásobná registrace k DPH, a to stanovením používání nového režimu v rámci režimů jednoho správního místa, který má konkrétně zjednodušit povinnosti týkající se dodržování předpisů v oblasti DPH v souvislosti s některými přemístěními vlastního zboží.
- (38) Směrnice 2006/112/ES stanoví zjednodušený režim DPH u zboží přemístěného v režimu *call-off stock*, pokud jsou splněny určité stanovené podmínky. Jelikož zjednodušený režim jednoho správního místa pro přemístění vlastního zboží je komplexní a zahrnuje přeshraniční pohyby zboží, na něž se v současné době vztahuje režim *call-off stock* podle článku 17a uvedené směrnice, je nezbytné tento režim postupně ukončit stanovením konečného data ještě před tím, než budou ustanovení o režimu *call-off stock* ve směrnici 2006/112/ES zcela zrušena. Proto by mělo být stanoveno konečné datum 31. prosince 2024, po jehož uplynutí již nebude možné uskutečňovat v režimu *call-off stock* žádná nová dodání. U dodání v režimu *call-off stock*, která byla zahájena do 31. prosince 2024, by měly nadále platit příslušné podmínky, včetně dvanáctiměsíční lhůty pro převod vlastnictví tohoto zboží na zamýšleného kupujícího. Současně se začleněním tohoto nového konečného data by měl být do ustanovení týkajících se režimu *call-off stock* vložen nový odstavec, který zajistí, že tento režim přestane platit dne 31. prosince 2025, neboť po tomto datu již nebude potřebný.
- (39) Režim ziskové přírážky umožňuje obchodníkům povinným k dani odvést DPH z rozdílu mezi prodejní a kupní cenou zboží, na které se režim vztahuje, a to použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností. Aby se zajistilo, že ke zdanění těchto zvláštních dodání dochází v členském státě, v němž je pořizovatel

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁵ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

usazen, má bydliště nebo kde se obvykle zdržuje, měla by být směrnice 2006/112/ES změněna tak, aby zavedla nové pravidlo upravující místo dodání. Směrnice 2006/112/ES by měla být dále změněna tak, aby byla z povinného uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti výslovně vyňata dodání zboží v režimu ziskové přírážky. Aby se však podpořil cíl jednotné registrace k DPH v Unii a minimalizovala zátěž spojená s dodržováním předpisů, mohou se obchodníci povinni k dani, kteří provozují činnost v rámci režimu ziskové přírážky, rozhodnout registrovat se k používání režimu Unie v rámci jednoho správního místa, aby mohli přiznat a odvést daň splatnou za určitá dodání zboží v režimu ziskové přírážky prostřednictvím tohoto režimu, aniž by se museli registrovat ve více členských státech.

- (40) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹⁶ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (41) Jelikož cílů této směrnice, totiž přizpůsobení systému DPH digitálnímu věku, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu potřeby harmonizovat a podpořit používání požadavků na digitální výkaznictví, zlepšit uplatňování DPH v rámci ekonomiky platform a omezit případy, kdy je podnik povinen se registrovat v jiných členských státech, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (42) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,
PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2024

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) Článek 17a se mění takto:
- a) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:
- „a) zboží je odesláno nebo přepraveno osobou povinnou k dani nebo na její účet třetí osobou do 31. prosince 2024 do jiného členského státu za účelem jeho dodání v tomto státě v pozdější fázi po ukončení přepravy jiné osobě povinné k dani, která je oprávněna převzít

¹⁶ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

vlastnické právo k tomuto zboží v souladu s dohodou mezi oběma osobami povinnými k dani;“

b) doplňuje se nový odstavec 8, který zní:

„8. Tento článek se přestane uplatňovat dnem 31. prosince 2025.“

2) V hlavě V se nadpis v kapitole 3a nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 3a

Prahová hodnota pro osoby povinné k dani, které uskutečňují určitá dodání zboží podle čl. 33 písm. a) a určitá poskytnutí služeb podle článku 58“.

3) Článek 59c se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) služby jsou poskytnuty osobě nepovinné k dani, která je usazena, má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném v písmeni a), nebo je zboží odesláno nebo přepravováno z členského státu uvedeného v písmeni a) do jiného členského státu a“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členský stát uvedený v odst. 1 písm. a) poskytne osobám povinným k dani uskutečňujícím dodání zboží nebo poskytnutí služeb, jež splňují podmínky podle uvedeného odstavce, možnost se rozhodnout, že se místo dodání určí podle čl. 33 písm. a) a místo poskytnutí podle článku 58, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.“

4) Článek 66 se nahrazuje tímto:

„Článek 66

1. Odchylně od článků 63, 64 a 65 mohou členské státy stanovit, že v případě určitých plnění nebo určitých kategorií osob povinných k dani vzniká daňová povinnost v jednom z těchto okamžiků:

- a) nejpozději vystavením faktury;
- b) nejpozději přijetím platby;
- c) není-li vystavena faktura, nebo je-li vystavena pozdě, v určité době před uplynutím lhůty pro vystavení faktur stanovené členskými státy podle čl. 222 druhého pododstavce, nebo pokud členský stát takovou lhůtu nestanovil, v určité lhůtě po uskutečnění zdanitelného plnění.

2. Odchylka podle odstavce 1 se nepoužije na tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb:

- a) poskytnutí služeb, na něž se vztahuje zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 2, pokud je uskutečňuje osoba povinná k dani, která je oprávněna používat tento režim v souladu s článkem 359;
- b) dodání zboží a poskytnutí služeb, na něž se vztahuje zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 3, pokud je uskutečňuje osoba povinná k dani, která je oprávněna používat tento režim v souladu s článkem 369b;

- c) poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést příjemce podle článku 196;
 - d) dodání nebo přemístění zboží podle článku 67.“
- 5) V článku 167a se první odstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou v rámci volitelného režimu stanovit, že u osoby povinné k dani, jejíž povinnost k dani vznikne výhradně podle čl. 66 odst. 1 písm. b), dochází k odkladu nároku na odpočet daně, dokud není daň ze zboží dodaného nebo služby poskytnuté této osobě zaplacená dodavateli zboží nebo poskytovateli služby.“

- 6) Článek 217 se nahrazuje tímto:

„Článek 217

Pro účely této směrnice se „elektronickou fakturou“ rozumí faktura, která obsahuje údaje požadované touto směrnicí a která byla vystavena, předána a přijata ve strukturovaném elektronickém formátu umožňujícím její automatizované a elektronické zpracování.“

- 7) Článek 218 se nahrazuje tímto:

Článek 218

1. Členské státy pro účely této směrnice uznávají za faktury veškeré doklady nebo veškerá sdělení v papírové nebo elektronické podobě, jež splňují podmínky stanovené v této kapitole.

2. Členské státy mohou uložit povinnost vystavovat elektronické faktury. Členské státy, které tuto povinnost uloží, umožní vystavování elektronických faktur, které jsou v souladu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU*. Vystavování elektronických faktur osobami povinnými k dani a jejich předávání nepodléhá předchozímu povinnému povolení nebo ověření správcem daně, aniž jsou dotčena zvláštní opatření povolená podle článku 395 a již zavedená v době vstupu této směrnice v platnost.

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 133, 6.5.2014, s. 1).“

- 8) V článku 226 se bod 7a nahrazuje tímto:

„7a) vzniká-li daňová povinnost v okamžiku přijetí platby podle čl. 66 odst. 1 písm. b) a okamžikem vzniku daňové povinnosti vzniká nárok na odpočet, poznámka „hotovostní účetnictví“;“.

- 9) Článek 232 se zrušuje.
- 10) Článek 237 se zrušuje.
- 11) Článek 359 se nahrazuje tímto:

„Článek 359

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující služby osobě nepovinné k dani. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.“

- 12) V článku 369j se první odstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členském státě spotřeby u zdanitelných činností, na něž se tento režim vztahuje. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.“

- 13) V článku 369w se první odstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členském státě spotřeby u zdanitelných činností, na něž se tento režim vztahuje. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.“

Článek 2

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2025

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) V čl. 14 odst. 4 bodě 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dodání zboží se uskutečňuje pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo pro jinou osobu nepovinnou k dani; nebo se jedná o dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností dodaných obchodníkem povinným k dani jiné osobě povinné k dani, pokud je zboží předmětem DPH v souladu se zvláštním režimem stanoveným v hlavě XII kapitole 4 oddíle 2 této směrnice;“.

- 2) Článek 14a se mění takto:

- a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje dodání zboží ve Společenství osobou povinnou k dani, má se za to, že osoba povinná k dani, která dodání usnadňuje, toto zboží obdržela a dodala sama.“;

- b) doplňují se nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„3. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek,

usnadňuje přemístění zboží do jiného členského státu v souladu s čl. 17 odst. 1 osobou povinnou k dani, přičemž se nejedná o investiční majetek definovaný členským státem, do kterého je zboží odesláno nebo přepraveno v souladu s čl. 189 písm. a), nebo zboží, u něhož není v tomto členském státě možný plný odpočet daně, má se za to, že osoba povinná k dani, která přemístění usnadňuje, toto zboží obdržela a dodala sama.

4. Pokud osoba povinná k dani usazená pouze v jednom členském státě prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje dodání zboží pouze v tomto členském státě bez odeslání nebo přepravy, nebo s odesláním či přepravou, která začíná a končí v tomto členském státě, nepovažuje se za osobu povinnou k dani, která toto zboží obdržela a dodala sama.“

- 3) Vkládá se nový článek 28a, který zní:

„Článek 28a

Bez ohledu na článek 28 se má za to, že osoba povinná k dani, která prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje poskytnutí služeb krátkodobého pronájmu ubytování podle čl. 135 odst. 3 nebo přepravy cestujících, tyto služby obdržela a poskytla sama, je-li osobou, která tyto služby poskytuje, jedna z následujících:

- a) neusazená osoba, která není v členském státě identifikována pro účely DPH;
 - b) osoba nepovinná k dani;
 - c) osoba povinná k dani, která uskutečňuje pouze dodání zboží nebo poskytnutí služeb, u nichž daň není odpočitatelná;
 - d) právnická osoba nepovinná k dani;
 - e) osoba povinná k dani, na kterou se vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce;
 - f) osoba povinná k dani, na kterou se vztahuje zvláštní režim pro malé podniky.“
- 4) Článek 35 se zrušuje.
- 5) V hlavě V se v kapitole 1 doplňuje nový oddíl 5, který zní:

„Oddíl 5

Dodání uměleckých děl a starožitností dodávaných ve zvláštním režimu pro obchodníky povinné k dani

Článek 39a

Místem dodání uměleckých děl a starožitností, jež jsou dodávány bez odeslání nebo přepravy nebo jejichž odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě a jež jsou dodávány v souladu se zvláštním režimem stanoveným v hlavě XII kapitole 4 oddíle 2 pododdíle 1, je místo, kde je pořizovatel usazen, má bydliště nebo kde se obvykle zdržuje.“

- 6) Vkládá se nový článek 46a, který zní:

„Článek 46a

Místem poskytnutí usnadňující služby osobě nepovinné k dani prostřednictvím platformy, portálu nebo podobného prostředku je místo, kde se v souladu s ustanoveními této směrnice poskytne základní plnění.“

- 7) V článku 135 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Má se za to, že nepřetržitý pronájem ubytování na dobu maximálně 45 dnů s poskytnutím nebo bez poskytnutí dalších doplňkových služeb má podobnou funkci jako v hotelnictví.“

- 8) Článek 136a se nahrazuje tímto:

„Článek 136a

Pokud se podle čl. 14a odst. 2 nebo 3 má za to, že osoba povinná k dani obdržela a dodala zboží sama, osvobodí členské státy dodání tohoto zboží dotyčné osobě povinné k dani od daně.“

- 9) Vkládá se nový článek 136b, který zní:

„Článek 136b

Pokud se podle článku 28a má za to, že osoba povinná k dani obdržela a poskytla službu sama, osvobodí členské státy poskytnutí této služby dotyčné osobě povinné k dani od daně.“

- 10) V článku 143 se vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pro účely osvobození od daně podle odst. 1 písm. ca) přijme Komise prováděcí akt, kterým zavede zvláštní opatření k zabránění některým formám daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, mimo jiné propojením jedinečného čísla zásilky s odpovídajícím identifikačním číslem pro DPH podle článku 369q.

Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011* a za tímto účelem je výborem výbor zřízený podle článku 58 nařízení (EU) č. 904/2010±.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

± Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).“

- 11) Vkládá se nový článek 172a, který zní:

„Článek 172a

Pokud se podle článku 28a má za to, že osoba povinná k dani obdržela a poskytla služby sama, nemají tato poskytnutí vliv na nárok této osoby povinné k dani na

odpočet daně bez ohledu na to, zda se jedná o poskytnutí, u něhož je či není daň odpočitatelná.“

- 12) Článek 194 se nahrazuje tímto:

„Článek 194

1. Aniž jsou dotčeny články 195 a 196, uskutečňuje-li zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služeb osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, členské státy umožní, aby osobou povinnou odvést daň byl pořizovatel nebo příjemce, pokud je tato osoba v tomto členském státě již identifikována.

2. Odstavec 1 se nepoužije na dodání zboží uskutečněné obchodníkem povinným k dani podle čl. 311 odst. 1 bodu 5), je-li zboží předmětem DPH v souladu se zvláštním režimem stanoveným v hlavě XII kapitole 4 oddíle 2 této směrnice.“

- 13) V článku 222 se první odstavec nahrazuje tímto:

„U dodání zboží uskutečněných v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 nebo u dodání zboží nebo poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést pořizovatel nebo příjemce podle článků 194 a 196, je faktura vystavena nejpozději patnáctý den měsíce následujícího po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.“

- 14) Článek 242a se mění takto:

- a) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje poskytnutí služeb krátkodobého pronájmu ubytování nebo přepravy cestujících a podle článku 28a se tato osoba nepovažuje za osobu, která tyto služby obdržela a poskytla sama, má osoba povinná k dani, která toto poskytnutí usnadňuje, povinnost o těchto poskytnutích uchovávat záznamy.“;

- b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Záznamy uvedené v odstavcích 1 a 1a musí být dotčným členským státům na žádost zpřístupněny v elektronické podobě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od konce roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“

- 15) V čl. 262 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) osoby povinné k dani i právnické osoby nepovinné k dani identifikované pro účely DPH, kterým tato osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH dodala zboží nebo poskytla služby jiné než zboží nebo služby, které jsou v členském státě, v němž je plnění zdanitelné, osvobozeny od daně a u nichž je podle článků 194 a 196 povinen odvést daň příjemce.“

- 16) V článku 306 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Zvláštní režim uvedený v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na poskytnutí služeb uskutečněná podle článku 28a.“

- 17) V hlavě XII se nadpis kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 6

Zvláštní režimy pro osoby povinné k dani poskytující služby osobám nepovinným k dani nebo uskutečňující prodej zboží na dálku či určitá domácí dodání zboží nebo přemístění vlastního zboží“.

- 18) Článek 365 se nahrazuje tímto:

„Článek 365

Přiznání k dani obsahuje osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje a jejichž zdanitelné plnění se uskutečnilo ve zdaňovacím období, a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

Pokud je v přiznání k dani nutno provést po datu, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 364, jakékoli změny, uvedou se v některém z následných přiznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 364. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

- 19) V hlavě XII se v kapitole 6 nadpis oddílu 3 nahrazuje tímto:

„Oddíl 3

Zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, pro určitá dodání zboží na území členského státu uskutečněná osobou povinnou k dani, která není v daném členském státě identifikována pro účely DPH, nebo elektronickými rozhraními usnadňujícími tato dodání zboží a pro služby poskytnuté osobě nepovinné k dani osobami povinnými k dani usazenými ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby“.

- 20) V článku 369a se bod 3 mění takto:

- a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) v případě dodání zboží uskutečněného osobou povinnou k dani usnadňující tato dodání v souladu s čl. 14a odst. 2, pokud odeslání nebo přeprava dodaného zboží začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani, dotýčný členský stát;“

- b) doplňují se nová písmena d) a e), která znějí:

„d) v případě dodání zboží podle článků 36, 37 a 39, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani, členský stát, v němž se dodání považuje za uskutečněné;

e) v případě dodání zboží bez odeslání nebo přepravy zboží, nebo pokud odeslání dodaného zboží začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické

osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani, dotčený členský stát;“.

21) Článek 369b se nahrazuje tímto:

„Článek 369b

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu těmto osobám povinným k dani:

- a) osobě povinné k dani uskutečňující prodej zboží na dálku uvnitř Společenství;
- b) aniž je dotčen čl. 14a odst. 2, pro účely tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani usnadňující dodání zboží v souladu s čl. 14a odst. 2 bez odeslání nebo přepravy, nebo pokud odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;
- c) osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby, která poskytuje služby osobě nepovinné k dani;
- d) osobě povinné k dani neidentifikované v členském státě, v němž je zboží předmětem DPH, která dodává zboží v souladu s články 36, 37 a 39 osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;
- e) osobě povinné k dani neidentifikované v členském státě, v němž je zboží předmětem DPH, která dodává zboží bez odeslání nebo přepravy, nebo pokud odeslání začíná a končí v témže členském státě, některé z těchto osob:
 - a) osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;
 - b) jiné osobě povinné k dani, pokud se jedná o dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, je-li toto zboží předmětem DPH v souladu s režimem ziskové přírážky stanoveným v člancích 312 až 325.

Tento zvláštní režim se použije na veškeré zboží nebo služby dodané nebo poskytnuté ve Společenství dotčenou osobou povinnou k dani.“

22) Článek 369g se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH uvedené v článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, případně platné sazby daně, případně celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb a celkovou splatnou daň s ohledem na níže uvedená dodání a poskytnutí, na něž se tento zvláštní režim vztahuje a jejichž zdanitelné plnění se uskutečnilo ve zdaňovacím období:

- a) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství;

- b) aniž je dotčen čl. 14a odst. 2, pro účely tohoto zvláštního režimu dodání zboží v souladu s čl. 14a odst. 2, pokud odeslání nebo přeprava tohoto zboží začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;
- c) poskytování služby;
- d) dodání zboží v souladu s články 36, 37 a 39, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;
- e) dodání zboží bez odeslání nebo přepravy, nebo pokud odeslání začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani.

V přiznání k dani se uvedou také změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 4 tohoto článku.“;

- b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Je-li zboží odesláno nebo přepraveno v jiných členských státech nebo z jiných členských států, než je členský stát identifikace, obsahuje přiznání k dani rovněž celkovou hodnotu bez DPH, případně platné sazby daně, případně celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb a celkovou splatnou daň s ohledem na níže uvedená dodání, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, pro každý členský stát, v němž nebo z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno:

- a) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství vyjma prodeje uskutečněného osobou povinnou k dani v souladu s čl. 14a odst. 2;
- b) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a dodání zboží, pokud odeslání nebo přeprava tohoto zboží začíná a končí v témže členském státě, uskutečněné osobou povinnou k dani v souladu s čl. 14a odst. 2, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;
- c) dodání zboží v souladu s články 36, 37 a 39, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;
- d) dodání zboží osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani, pokud odeslání začíná a končí v témže členském státě.

Ve vztahu k dodáním uvedeným v písmenu a) obsahuje přiznání k dani také osobní identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo přidělené každým členským státem, z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno, jsou-li tyto údaje k dispozici.

Ve vztahu k dodáním uvedeným v písmenu b) obsahuje přiznání k dani také osobní identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo přidělené každým členským státem, z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno, jsou-li tyto údaje k dispozici.

Přiznání k dani obsahuje údaje uvedené v tomto odstavci v rozdělení podle členských států spotřeby.“;

- c) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Požadavek na poskytnutí informací uvedených v odstavci 2 se vztahuje rovněž na dodání zboží bez odeslání nebo přepravy, které se uskutečňuje v jiném členském státě než v členském státě identifikace.“;

- d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Má-li osoba povinná k dani poskytující služby, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, jednu nebo více stálých provozoven, z nichž poskytuje služby, jinde než v členském státě identifikace, obsahuje přiznání k dani také celkovou hodnotu bez DPH, případně platné sazby daně, případně celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb a celkovou splatnou daň s ohledem na tato poskytnutí, a to pro každý členský stát, v němž má daná osoba provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v rozdělení podle členských států spotřeby.“;

- e) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud je v přiznání k dani nutno provést po datu, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 369f, jakékoli změny, uvedou se v některém z následných přiznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369f. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

- 23) V článku 369m se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„4. Bez ohledu na odstavec 1 členské státy vyžadují, aby osoba povinná k dani, která v souladu s čl. 14a odst. 1 jedná jako domnělý dodavatel, používala tento zvláštní režim pro všechny své prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí.“

- 24) Článek 369p se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno e), které zní:

„e) status osoby povinné k dani považované za osobu, která podle čl. 14a odst. 1 obdržela a dodala zboží sama.“;

- b) v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno f), které zní:

„f) status osoby povinné k dani považované za osobu, která podle čl. 14a odst. 1 obdržela a dodala zboží sama.“;

- 25) Článek 369r se mění takto:

- a) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) tato osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu, není-li zároveň použití tohoto režimu povinné v souladu s čl. 369m odst. 4.“;

b) v odstavci 3 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) tato osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu, není-li zároveň použití tohoto režimu povinné v souladu s čl. 369m odst. 4;“

c) doplňuje se nový odstavec 4, který zní:

„4. Je-li použití zvláštního režimu povinné v souladu s čl. 369m odst. 4, přijmou členské státy identifikace v případě, že osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu, jiná vhodná opatření než výmaz z identifikačního registru.“

26) V článku 369t se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud je v přiznání k dani nutno provést po datu, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 369s, jakékoli změny, uvedou se v některém z následných přiznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369s. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

27) V hlavě XII se v kapitole 6 doplňuje nový oddíl 5, který zní:

„Oddíl 5

Zvláštní režim pro přemístění vlastního zboží

Článek 369xa

Pro účely tohoto oddílu, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

- 1) „přemístěním vlastního zboží“ přemístění zboží do jiného členského státu v souladu s čl. 17 odst. 1, včetně přemístění podle čl. 14a odst. 3, nikoli však přemístění investičního majetku definovaného členským státem, do něhož je zboží odesláno nebo přepraveno v souladu s čl. 189 písm. a), nebo zboží, u něhož v tomto členském státě není možný plný odpočet daně;
- 2) „členským státem identifikace“ členský stát, na jehož území má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo v němž, pokud nemá sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, má stálou provozovnu.

Nemá-li osoba povinná k dani ve Společenství sídlo ekonomické činnosti, ale má v něm více než jednu stálou provozovnu, je členským státem identifikace členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky.

Pokud osoba povinná k dani nemá sídlo ekonomické činnosti a stálou provozovnu ve Společenství, je členským státem identifikace členský stát, v němž je zahájeno odeslání nebo přeprava zboží. Jsou-li odeslání nebo přeprava zboží zahájeny ve více než jednom členském státě, osoba povinná k dani uvede, který z těchto členských států je členským státem identifikace. Osoba povinná k dani je tímto

rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky.

Článek 369xb

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu všem osobám povinným k dani, které uskutečňují přemístění vlastního zboží.

Tento zvláštní režim se vztahuje na všechna přemístění vlastního zboží uskutečněná osobou povinnou k dani registrovanou k používání tohoto režimu.

Článek 369xc

Osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení svých zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo takové jejich změny, které způsobí, že tato osoba povinná k dani přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Osoba povinná k dani tyto informace sdělí elektronicky.

Článek 369xd

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, je pro zdanitelná plnění uskutečňovaná v rámci tohoto režimu identifikována pro účely DPH pouze v členském státě identifikace. K tomuto účelu použije členský stát osobní identifikační číslo pro DPH, které již bylo osobě povinné k dani přiděleno pro účely plnění jejích povinností v rámci vnitřního systému.

Článek 369xe

Členský stát identifikace vyjme osobu povinnou k dani z tohoto zvláštního režimu v těchto případech:

- a) tato osoba povinná k dani oznámí, že již neuskutečňuje přemístění vlastního zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje;
- b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti této osoby povinné k dani, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, skončily;
- c) tato osoba povinná k dani přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;
- d) tato osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

Článek 369xf

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každý měsíc, a to i v případě, že se přemístění zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, neuskutečnilo. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 369xg

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH uvedené v článku 369xd a pro každý členský stát, do něhož bylo zboží odesláno nebo přemístěno, celkovou hodnotu, bez DPH, přemístění, na něž se tento zvláštní režim vztahuje a jejichž zdanitelné plnění se uskutečnilo ve zdaňovacím období.

V přiznání k dani se uvedou také změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 3 tohoto článku.

2. Je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiných členských států, než je členský stát identifikace, obsahuje přiznání k dani rovněž celkovou hodnotu, bez DPH, přemístění, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, pro každý členský stát, z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno.

Přiznání k dani obsahuje také osobní identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo přidělené každým členským státem, z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno, jsou-li tyto údaje k dispozici. Přiznání k dani obsahuje údaje uvedené v tomto odstavci v rozdělení podle členských států, do nichž je zboží odesláno nebo přepraveno.

3. Pokud je v přiznání k dani nutno provést po datu, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 369xf, jakékoli změny, uvedou se v některém z následných přiznání do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369xf. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát, do něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.

Článek 369xh

1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně.

Pokud byly při dodání zboží použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočtení se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 369xi

Pro účely tohoto zvláštního režimu je pořízení zboží uvnitř Společenství v členském státě, do něhož je zboží odesláno nebo přepraveno, osvobozeno od daně.

Článek 369xj

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, nesmí v přiznání k dani vztahujícím se k tomuto režimu vykázat podle článku 168 této směrnice daň odpočitatelnou v členských státech, do nichž nebo z nichž je zboží odesláno nebo přepraveno, u zdanitelných činností, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle

uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.

Musí-li být osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se tento zvláštní režim nevztahuje, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zbožím jí dodaným nebo službami jí poskytnutými v tomto členském státě.

Článek 369^{xk}

1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o přemístěních vlastního zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členských států, z nichž a do nichž bylo zboží odesláno nebo přepraveno, umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být na žádost zpřístupněny členskému státu, z něhož a do něhož bylo zboží odesláno nebo přepraveno, a členskému státu identifikace v elektronické podobě.

Záznamy se uchovávají po dobu pěti let od 31. prosince roku, v němž se přemístění vlastního zboží uskutečnilo.“

Článek 3

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2026

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) V článku 243 se zrušuje odstavce 3.
- 2) V článku 262 se zrušuje odstavce 2.

Článek 4

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2028

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) V článku 42 se písmeno b) nahrazuje tímto:
„b) pořizovatel splnil povinnosti stanovené v článku 265 týkající se předávání údajů o pořízeních uvnitř Společenství.“
- 2) V článku 138 se odstavce 1a nahrazuje tímto:
„1a. Osvobození podle odstavce 1 tohoto článku se neuplatní, pokud dodavatel nesplnil povinnost podle článků 262 a 263 sdělit údaje o plněních uvnitř Společenství nebo pokud předané údaje neobsahují správné informace týkající se tohoto dodání, jak požaduje článek 264, pokud dodavatel nemůže ke spokojenosti příslušných orgánů nedostatky řádně odůvodnit.“
- 3) Článek 218 se nahrazuje tímto:
„Pro účely této směrnice se faktury vystavují ve strukturovaném elektronickém formátu. Členské státy však mohou přijímat doklady v papírové podobě nebo v jiných formátech jako faktury za plnění, na něž se nevztahují vykazovací povinnosti

stanovené v hlavě XI kapitole 6. Členské státy umožní vystavování elektronických faktur, které jsou v souladu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU. Vystavování elektronických faktur osobami povinnými k dani a jejich zasílání nepodléhá předchozímu povinnému povolení nebo ověření správcem daně.“

- 4) V článku 222 se první odstavec nahrazuje tímto:

„U dodání zboží uskutečněných v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 nebo u dodání zboží či poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést příjemce podle článků 194 a 196, je faktura vystavena nejpozději dva pracovní dny po uskutečnění zdanitelného plnění.“

- 5) Článek 223 se zrušuje.

- 6) V článku 226 se doplňují nové body 16, 17 a 18, které znějí:

„16) v případě opravné faktury pořadové číslo, které určuje opravenou fakturu, podle bodu 2;

17) číslo IBAN bankovního účtu dodavatele nebo poskytovatele, na který bude platba za fakturu připsána. Není-li číslo IBAN k dispozici, jakýkoli jiný identifikátor, který jednoznačně určuje bankovní účet, na který bude částka za fakturu připsána;

18) datum splatnosti platby za dodání zboží nebo poskytnutí služeb nebo v případě, že jsou dohodnuty dílčí splátky, datum a výše každé splátky.“

- 7) V hlavě XI se nadpis kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 6

Požadavky na digitální výkaznictví“.

- 8) V hlavě XI se v kapitole 6 vkládá nový nadpis oddílu 1, který zní:

„Oddíl 1

Požadavky na digitální vykazování přeshraničních dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu mezi osobami povinnými k dani“.

- 9) Článek 262 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH předloží členskému státu, v němž je usazena nebo identifikována pro účely DPH, tyto údaje o každém dodání a přemístění zboží uskutečněném podle článku 138, o každém pořízení zboží uvnitř Společenství podle článku 20 a o každém poskytnutí služby, které je zdanitelné v jiném členském státě, než ve kterém je poskytovatel usazen.“

- 10) Článek 263 se nahrazuje tímto:

„Článek 263

1. Údaje uvedené v čl. 262 odst. 1 se předávají za každé jednotlivé plnění uskutečněné osobou povinnou k dani nejpozději do dvou pracovních dnů po vystavení faktury nebo po dni, kdy měla být faktura vystavena, pokud osoba povinná k dani svou povinnost vystavit fakturu nesplní. Údaje předává osoba povinná k dani

nebo třetí osoba jejím jménem. Pro předkládání těchto údajů stanoví členské státy elektronické prostředky.

Členské státy umožní přenos údajů z elektronických faktur, které jsou v souladu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU.

Členské státy mohou povolit přenos údajů z elektronických faktur v jiných datových formátech, které zajišťují interoperabilitu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci.

2. Jednotná elektronická zpráva pro poskytování údajů uvedených v odstavci 1 se stanoví postupem podle čl. 58 odst. 2 nařízení (EU) č. 904/2010.“

11) Článek 264 se nahrazuje tímto:

„Článek 264

Údaje předávané v souladu s článkem 263 obsahují všechny tyto informace:

- a) informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 8 až 11a, 16, 17 a 18;
- b) v případě dodání zboží spočívajícího v jeho přemístění do jiného členského státu podle čl. 138 odst. 2 písm. c) celkovou hodnotu dodání stanovenou v souladu s článkem 76.“

12) Článek 265 se nahrazuje tímto:

„Článek 265

V případě pořízení zboží uvnitř Společenství podle článku 42 uvede osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH v členském státě, který jí přidělil identifikační číslo pro DPH, pod nímž toto pořízení uskutečnila, v předávaných údajích tyto informace:

- a) identifikační číslo pro DPH této osoby v daném členském státě, pod nímž se pořízení a následné dodání zboží uskutečnilo;
- b) identifikační číslo pro DPH příjemce následného dodání uskutečněného osobou povinnou k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží;
- c) hodnotu, bez DPH, každého dodání uskutečněného osobou povinnou k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.“

13) Článek 266 se zrušuje.

14) Článek 267 se nahrazuje tímto:

„Článek 267

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se podle článků 194 nebo 204 považují za osoby povinné odvést daň namísto osoby povinné k dani, která není usazena na jejich území, splnily povinnost předložit údaje stanovenou v této kapitole.“

15) Článek 268 se nahrazuje tímto:

„Článek 268

Členské státy vyžadují od osob povinných k dani, které na jejich území uskutečňují pořízení zboží uvnitř Společenství nebo plnění, jež se za taková pořízení považují podle článků 21 a 22, aby o těchto plněních předložily údaje, jak je stanoveno v této kapitole.“

16) Články 269, 270 a 271 se zrušují.

17) V hlavě XI se v kapitole 6 doplňuje nový oddíl 2, který zní:

„Oddíl 2

Požadavky na digitální vykazování dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu mezi osobami povinnými k dani na území členského státu

Článek 271a

1. Členské státy mohou od osob povinných k dani identifikovaných pro účely DPH na jejich území požadovat, aby svému správci daně zasílaly elektronicky údaje o dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu jiným osobám povinným k dani na jejich území.

2. Členské státy mohou od osob povinných k dani identifikovaných pro účely DPH na jejich území požadovat, aby svému správci daně zasílaly elektronicky údaje o jiných zdanitelných plněních, než jsou plnění uvedená v odstavci 1 tohoto článku a v článku 262.

Článek 271b

Pokud členský stát vyžaduje zaslání údajů podle článku 271a, předá osoba povinná k dani nebo třetí osoba jménem osoby povinné k dani tyto údaje na základě jednotlivých plnění nejpozději do dvou pracovních dnů po vystavení faktury nebo po dni, kdy měla být faktura vystavena, pokud osoba povinná k dani svou povinnost vystavit fakturu nesplní. Členské státy umožní přenos údajů z elektronických faktur, které jsou v souladu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice 2014/55/EU.

Členské státy mohou povolit předávání údajů z elektronických faktur v jiných datových formátech.

Článek 271c

Nejpozději do 31. března 2033 předloží Komise na základě informací poskytnutých členskými státy Radě zprávu o fungování vnitrostátních požadavků na výkaznictví stanovených v tomto oddíle. V této zprávě Komise posoudí potřebu dalších harmonizačních opatření, a bude-li to považovat za nezbytné, předloží vhodný návrh takových opatření.“

18) Článek 273 se nahrazuje tímto:

„Článek 273

Členské státy mohou uložit další povinnosti, které považují za nezbytné k zajištění správného výběru daně a k zabránění daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními mezi členskými státy uskutečňovanými osobami povinnými k dani, a za podmínky, že tyto povinnosti

nevedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.

Možnost stanovená v prvním pododstavci nemůže být využita k ukládání dodatečných fakturačních povinností nad rámec povinností stanovených v kapitole 3 ani k zavedení dodatečných vykazovacích povinností nad rámec povinností stanovených v hlavě XI kapitole 6.“

Článek 5

Provedení

1. Členské státy do dne 31. prosince 2023 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2024.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy do dne 31. prosince 2024 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 2 této směrnice.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2025.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy do dne 31. prosince 2025 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 3 této směrnice.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2026.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

4. Členské státy do dne 31. prosince 2027 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 4 této směrnice.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2028.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

5. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně